

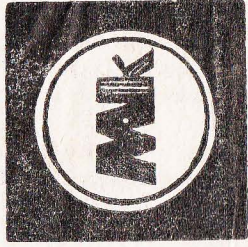
மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

சுசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA,
phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதுமினைய, கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”.

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

225

நவம்பர் - டிசம்பர் - 1989

அடுத்த இதழ் வெள்ளி விழா மலர்

24-வது ஆண்டு

புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்து!

1990-ஆம் ஆண்டு பிறக்கிறது.

புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்துக்களைச் சகலருக்கும் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அத்துடன் மல்லிகை வெள்ளி விழாச் சிறப்பு மலரும் மலர இருக்கின்றது.

மலர் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கே எமக்கு நேரம் சரியாக இருக்கும். எனவே ஓயாத வேலைப்பளு காரணமாக எம்மால் வேறு நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிலுமே கலந்து கொள்ள முடியாது என்பதை முன்னரே தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மலர் வேலை முடிந்ததும் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும், சென்னையிலும் நாம் மல்லிகை அபிமானிகளையும், ஆதரவாளர்களையும், கவனஞ்செய்யும் நிச்சயம் சந்திக்க இருக்கின்றோம் என்பதையும் முன் கூட்டியே தகவலாகத் தந்து விடுகின்றோம்.

நாம் எதிர்பார்த்ததை விட, விஷய தாளங்கள் எக்கச் சக்கமாக வந்து குவிந்து போயுள்ளன. எதைத் தேர்ந்தெடுப்பது, எதை விடுவது என்பதே பெரிய பிரச்சினையாகவுள்ளது.

எமது அன்பு வேண்டுகோளை ஏற்று நேரகாலத்துடன் எம்முடன் ஒத்துழைத்த சகலருக்கும் எமது நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

எதிலும் குறை காண்பவர்கள் இருக்கின்றனர். அதிலும் இலக்கிய உலகில் அது மனநாயாகப் பரிணமித்துள்ளது. 'ஏன் மல்லிகை ஒழுங்காக வெளிவருவதில்லை?' என்றொரு கேள்விக் கவிதை மூலம் நம்மைத் துளைத்தெடுக்கும். 'வெள்ளி விழா மலர் பற்றி அதிகமாக மிகைப்படுத்துகிறீர்கள்!' என்றொரு கேள்வி பிறக்கும் வேறொரு இடத்திலிருந்து.

ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏடு தனது இருபத்தைந்தாவது ஆண்டைக் கொண்டாடுவது இவர்களுக்கு அது மிகைப்படுத்தலாகத் தோன்றுகின்றது. கடதாசித் தட்டுப்பாடு, மினசாரத் துண்டிப்பு இத்தனக்கும் ஈடுகொடுத்து இதழ்களை வெளியிடும்போது 'ஏன் இத்தனை சணக்கம்?' என்றொரு கேள்வி.

இவ்வளவு சூடாகக் கேள்வி கேட்பவர்கள் மல்லிகை அபிமானியர், அல்லது சந்தாதாரர் என யோசித்துப் பார்த்தால் அவர் அப்படியொன்றும் பெருத்த ஆதரவாளரல்ல என்பதும் புலப்படும்.

மல்லிகையின் மீது தார்மீக அபிமானம் வைத்து அதன் வளர்ச்சியில் தனிக் கவனம் செலுத்தும் பலரை எமக்குத் தெரியும். 'இத்தனை பாரிய சிரமங்களுக்கு மத்தியில் எப்படி உங்களால் இதழ்களை வெளிக் கொண்டுவர முடிகின்றது?' என வியப்புடன் விசாரித்தவர்கள் பலரின் முகங்கள் எமக்கு ஞாபகம். அவர்களது உற்சாகமான பங்களிப்புத்தான் எம்மை இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக வழி நடத்தி வந்துள்ளது என்பதை நன்றியுடன் இந்த இடத்தில் கூறி வைக்க விரும்புகின்றோம்.

விமரிசனங்களைக் கண்டு மனம் தொய்ந்து போகக் கூடிய பரம்பரையைச் சேர்ந்தது மல்லிகையல்ல. பிரச்சினைபின் ஆழ, அகலங்களைப் புரிந்துகொண்டு, குறை நிறை சொல்பவர்களின் கருத்துக்களை நாம் உடனடி இயத்துடன் கேட்டு, நம்மை நாமே திருத்திக்கொள்ள எண்ணமே நாம் தயாராகவுள்ளோம்.

அதை விடுத்து, சும்மா போக்கடி போக்காக விமரிசனம் செய்து விடுவதால் மல்லிகையின் பாரிய பங்களிப்பை மறைத்து விட முடியாது.

நாம் என்றமே எம்மை மிகைப்படுத்துபவர்களல்ல. அதே சமயம் நமது நியாயமான தார்மீக பலத்தை முடி மறைத்து எளிமை கெடும் போடுபவர்களும்ல்ல.

சரியானதைச் சரியான நேரத்தில் தெளிவாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் அசாதாரண தன்னம்பிக்கையுடன் துணிந்து கூறுவதே நமது தனித்துவமாகும்.

— ஆசிரியர்

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

உடனடித் தேவை!

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிக் கடந்த காலங்களில் பரவலாகப் பேசப்பட்டும், விவாதிக்கப்பட்டும், கருத்துச் சொல்லப்பட்டும் வந்துள்ளன.

புத்தாண்டில் அதை அழல் நடத்த வேண்டும் எனவும் அறிஞர் குழுவினர் சிபார்சு செய்துள்ளனர்.

இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை மனசார வரவேற்கின்றோம், நாம்.

தமிழ் மொழி, இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உலகு தழுவிய அளவில் தினசரி புதுப் புதுச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் இணைக்கப் பெற்று மொழி விரிவடைந்து வருகின்றது.

மொழி என்பது பூணூக்குரியதல்ல. அது மக்களின் அபிவிருத்திகளை, கருத்துக்களை, எண்ணங்களை முழுமையாகப் பிரதிபலித்திட வேண்டும் அப்பொழுதுதான் அது மக்கள் மொழியாக, ஜீவத் துடிப்பு மிக்க பாஷையாக விளர முடியும்.

மொழிச் சந்தானிகள் சமூகத்தின் ஏனைய அமைப்புக்கள் மாறுதல் அடைவதை விரும்பாது போலவே, மொழியும் மாறுதல் அடைய விரும்புவதில்லை. காரணம் தம்மைப் போன்ற உயர்குடி மக்களின் மொழியாகத் தமிழ் இருந்து வந்ததால் ஒரு குறுகிய தமது குழு வட்டத்திலேயே மொழி பாதுகாப்பாக இருந்து வரும் எனக் கருதுகின்றனர். இவர்கள் தமிழ்மொழி பாமர மக்களிடம் சென்றடைவதை விரும்புவதில்லை.

ஆனால் கடந்த காலங்களில் தமிழ் மொழியைப் பாதுகாத்தவர்களே பாமரர்கள் என இன்று பண்டிதர்களால் இகழ்ந்து உரைக்கப்படும் பொது சனங்கள் என்பது யதார்த்த உண்மையாகும்.

இன்றைய பெருந் தனக்காரர்களின் பரம்பரை அந்நிய மொழிக்குக் காவடி தூக்கிய வேளைகளில் தமது தாய் மொழியைப் பாதுகாத்தவர்களே இந்தப் பாமர சனங்கள்தான்!

இன்றைய யுகம் கம்யூட்டர் யுகம், விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் படுவேகமாக வளர்ந்துவரும் சகாப்தம். இந்த யுகத்தில் ஒரு பாஷை செழித்து வளர வேண்டுமென்றால் அம்மொழி வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கும் நவீன சாதனங்களுக்கும் ஈடுகொடுத்து நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும்.

மொழிக்குத் தூபதீப நைவேத்தியம் காட்டுவதால் தமிழ் நிலைத்து விடாது. அதை நிலைக்க வைக்க அறிவு சார்ந்த நடைமுறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

தமிழகம், சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகள் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை இன்று அழல் படுத்துகின்றன.

நாமும் அதையே பின்பற்றுவோம்.

ஆடைப்படி

ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறையின் முன்னோடிகளில் ஒருவர்

— செங்கை ஆழியான்

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை ஆராய்வேவர், ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட திருமுலர் எனக்கொள்ளும் சி. வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன் என்போரில் தனக்கெனத் தனித்துவமான போக்கினையும் ஆளுமையையும் கொண்டிருந்தவர் சம்பந்தனாவார். ஈழம் நவீன இலக்கியத்தில் பெருமையுடன் தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்குச் சிறுகதைத் துறை காரணமாயின் அப்பெருமைக்கு வித்திட்ட பெரும் பணி சம்பந்தனாகையது. இன்று எழுபத்தாறு வயதினைக் கடந்துகொண்டிருக்கும் சம்பந்தன் (பிறந்த திகதி: 20-10-1913), உனது இருபத்தைந்தாவது வயதில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். 1939-ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'தாராபாய்' என்ற சிறுகதை கலைமகளில் வெளியாகியது. யாழ்ப்பாணம் திருநெல் வேலியில் பிறந்து, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் பாடங்கேட்டுப் புடம் போடப்பட்டவர். ஆசிரியப் பணியில் தமிழாசிரியராக ஈடுபட்டு, இந்தியத் தமிழறிஞர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பும், அதன் விளைவான பாதிப்புகளையும் உள்வாங்கியிருந்தவர். காந்தியவாதியாக உருவாகியவர். அரையில் வேட்டி, உடம்பை மூடி ஒரு சால்வை. இவைதான் சம்பந்தனின் ஆடையணிகள். கூர்மையான விழிகளும் ஆழ்ந்த புலமையைப் புலப்படுத்தும் தீர்க்கமான பார்வையும் கொண்ட இந்த அறிஞர், இன்று ஒரு துறவிபோல வாழ்ந்து வருகிறார்.

சம்பந்தனாத் தக்க சிறுகதை ஆசிரியராகத் தான் தமிழுலகம் நன்கறியும். இன்று வரை இவர் எழுதிய இருபது வரையிலான சிறுகதைகள் கலைமகள், கிராமஊழியன், ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. 'தாராபாய்', 'விதி', 'புத்திரன் கண்கள்', 'கூண்டுக்கிளி', 'தூமகேது', 'மகாலக்கமி', 'மனித வாழ்க்கை', 'சபலம்', 'மனிதன்', 'சுன்னம்', 'மதம்', 'துறவு' ஆகிய கதைகள் கலைமகளிலும், 'அவன்', 'இரண்டு ஊர்வலங்கள்'

ஆகியன மறுமலர்ச்சியிலும், 'அவன்' கிராம ஊழியனிலும், 'கலா ஷேத்திரம்' ஈழகேசரி ஆண்டு மலரிலும் வெளியாகியுள்ளன. கலைமகளில் வெளியான 'விதி' அல்லயன்ஸ் கம்பனியார் வெளியிட்ட 'கதைக்கோவை' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலைச்செல்வி சிற்சி அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட ஈழத்துச் சிறுகதைகள் தொகுப்பில் இவரது சிறுகதை 'மனிதன்' இடம் பெற்றுள்ளது. 'செம்பியன் செல்வன்', செங்கை ஆழியான் ஆகியோர் மிக முனைந்து தேடிப் பெற்ற இவரின் ஐந்து சிறுகதைகள், 1967-இல் விவேகி சஞ்சிகையின் சம்பந்தன் மலராக வெளி வந்தன' (செம்பியன்)

'சம்பந்தன் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்துகொண்டு சிறுகதைத் துறையில் பெரு வெற்றியீட்டியவராவார். விதி, புத்திரன் கண்கள் ஆகிய கதைகள் கலைமகளில் வெளிவந்த காலத்தில் தான் எழுத்துலகம் அவரின் திறமையை அறியலாயிற்று. தேர்ந்தெடுத்த சொற்களை வைத்துக்கொண்ட ஓரிரண்டு பாத்திரங்களையே நடமாடச் செய்து அற்புதமான சிறுகதைகளைப் படைக்கும் கலை அவரிடம் இலாவகமாக அமைத்துள்ளது. எண்ணிக்கையில் நம்பிக்கை வைக்காது, தரம் ஒன்றினையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு தான் எழுதும் சிறுகதைகளை அற்புதமாக எழுதுகின்றார் என்ற புகழுக்குரியவர்.' (கனக செந்திராதன்) அவரது கதைகளில் காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்த சர்வதேசியச் சூழலில் வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமான பொது மானிடப் பண்புகள் அடிகிய உருவங்களாக வெளிவருதலைக் காணலாம். இவரின் கதைகளைப் படிக்கும்போது சுத்த மனத்துடன் கூடிய ஆத்ம பலத்தின் தவமே அவையெனக் கண்டு கொள்ளலாம். சிறுகதைகளில் காவியச் சுவையையும் கனத்தையும் கொண்டவந்த பெருமை, இவருக்குரியது. மனித உணர்ச்சிகளைப் புனிதமாகப் போற்றி அவற்றிற்கும் ஒரு புனிதமான இடத்தைக் கொடுப்பவை இவரின் கதைகள். இவரின் சிறுகதைகள் யாவும் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக் கோட்டிற்குள் வரையறை செய்யப்பட்டது போன்று அடிகாவுவும் ஆடாமாவுவும் அமைந்துள்ளன. இவரது உரைநடை கற்பனை வளமிக்கது. ஒவ்வொரு சொற்களும் தேவை கருதிப் பொருத்தமான இடங்களில் அடிகாவுக் கோவை செய்யப்பட்டுள்ளன. இலக்கண வழுவுற்றவை, வடமொழிப் பிரயோகம் கொண்டவை. (செம்பியன்)

அறிஞர் சம்பந்தனின் சிறுகதைகளின் தரம் உண்மையில் உயர்வானது. அவர் எழுதிய எழுத்தின் ஒரு வரியைக்கூட அவர் எடுத்துக்கொண்ட சிறுகதைப் பொருளின் ஒரு அசைவைக்கூட, இன்றைய ஈழத்தின் புகழ்ப்புத்த சிறுகதையாசிரியர்கள் எட்டவில்லையென்ற மறைக்க முடியாத சங்கதி. அவரது சிறுகதைகளை முழுமையாகக் கொண்ட தொகுதி வெளிவரின் காண நேரிடும். அவரின் சிறுகதைகளைப் படித்து முடிந்ததும் எஞ்சி நிற்கின்ற உணர்வுகள் அற்புதமான அருபவங்கள் என நான் கருதுகிறேன்.

'மரபு வலி பேணுதல் சம்பந்தன் அவர்களின் பண்பு.' (சு. இராசநாயகன்) மரபு ரீதியாக இலக்கியம் எழுதுவதையே விரும்புகிறார். எந்நவொரு கதையிலும் மரபுக் கொள்கையை உருவத்திலாயினும், உள்ளடக்கத்திலாயினும் இவர் மீறவில்லை. (செம்பியன்)

இக்கருத்துக்கள் உடன்பாடானவையல்ல. சம்பந்தர் இலக்கிய ராபினைத் தெரிந்தவர். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவர் ராபினைத் தெரிந்து தனது சிறுகதைகளில் மீறியிருக்கிறார் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் இல்லாமலில்லை. சிறுகதைகள் மூலம் தமிழுக்கு அறிமுகமான சம்பந்தர். சிங்காலத்தில் 'சிறுகதைகள் அமர இலக்கியமாகா' எனக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். அதனால் தான் அவர் மூப்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே சிறுகதை எழுதுவதைக் கைவிட்டு காவியம் இயற்றுவதில் நாட்டங் கொண்டுள்ளார்.

'பாசம்' என்ற நவீன உரைநடை நாவலைப் புனைந்த இக்கவிஞர், ஆக்கிய கவிதை நூல் 'சாகுந்தல காவியம்' ஆகும். சான்றோர் வகுத்த பாதையை ஒழுக்க நெறியை மீறிவிட்ட ஆங்கத்தினால் போலும், சினை நிலைப்படுத்த சம்பந்தர் என்ற கவிஞர் காவியம் சிறந்தது. நூல் செய்து இருபத்துநான்கு வருடங்களின் சிறகே, சாகுந்தல காவியம் 1987-இல் நூலுருப் பெற்றது. இக்காவியத்தில் சம்பந்தர் பெண்மையின் மாட்சிமையை, மகான்களின் மகத்துவத்தை, சான்றோர் உணர்த்திய வழி காட்ட முயன்றிருக்கிறார். (சம்பந்தன்). சிறுகதை எழுத்தாளர் சம்பந்தன், கவிஞராகியதுதான் அவரது உண்மைச் சொரும்.

சாகுந்தல காவியம், ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் புதிய பொலிவைத் தரும் கவிதை ஆக்கமாகும். மிகுந்த பெருங் கற்பனையும், அணிநலனும், கவித்திறனும் வீறு கொள்ளித் தகுந்தவை புனைந்திட்டான் எழுத்துலகிற் கதையுலகில் தானையானேன் எனப் பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை புகழாரம் சூட்டியுள்ளமை ஏற்புடையதே. எழுத்தாளர் இராசநாயகன் கூறுவதுபோல, சிந்தனைத் தெளிவும் அவர்களது ஆக்கங்களில் வரும் பல சொற்கள் மந்திரம் போல்வன. உச்சரிக்க உச்சரிக்கப் பொருள் விரிந்து கொண்டே போகும். இஃது அநுபவம். சாகுந்தல காவியம் இதற்குச் சான்று என்பதில் இரு கருத்திலை.

தமிழாசிரியர், சிறுகதை எழுத்தாளர், கவிஞர் சம்பந்தன் சிறந்த கர்ப்பந்தாட்ட வீரர். மாலைப் பொழுதுகளில் விழையாட்டு வீரராக அவரை நான் பலதடவை கண்டிருக்கிறேன். அவரது உள்ளம்போல உடலும் ஆரோக்கியமானது.

முதலிஞர் சம்பந்தன் கருதும் இலக்கியம் எப்படிப்பட்டது?

'எழுத்துலகு நானறிந்த வரையில் மிக ஆழமானது. எல்லை யற்ற உயரமும் வீசாலமுமுடையது. என்னால் அதன் உண்மைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. சமுதாயத்தின் காப்பாளர்களான சான்றோர்களே இலக்கியஞ் செய்தவர்கள். மதிப்புமிக்க உயர்கள் பணி செய்வல் பொழுது போக்காக அமைவதில்லை. இலக்கியம் சத்திய நெறிப்படுத்துவது. சத்தியமாகிய பண்புகள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட கோயில்.'

(கலைச்செல்வி ஆண்டு மலரில் சம்பந்தன்.)

பல்கலைக் கழகங்களும் கௌரவப் பட்டங்களும்

— டொமினிக் ஜீவா

மக்களால் கௌரவித்துப் போற்றப்படும் மக்கள் கலைஞர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் கௌரவப் பட்டங்களை அளித்துத் தம்மைத் தாமே பெருமைப் படுத்திக் கொள்ள முன் வரவேண்டும் என நாம் தலையங்கங்களிலும், தூண்டில் கேள்வி பதிலிலும் அடிக்கடி கருத்துச் சொல்லி வருவதையிட்டு, சிலர் கொச்சைத்தனமாக எம்மையே திருப்பிக் கேட்கின்றனர். 'ஏன் உங்களுக்குக் கௌரவப் பட்டம் தேவையானால் நேரடியாகவே அதைக் கேட்கலாம்தானே!' என்ற ரீதியில் கிண்டல் பணி நமது கோரிக்கையிலுள்ள சரியான நியாயத்தைத் தட்டிக் கழிக்கப் பார்க்கின்றனர்.

மல்லிகையின் ஆரம்ப காலங்களில் ஆசிரியத் தலையங்கங்களில் நேரடியாகப் பெயர் சொல்லி இப்படியானவர்களைப் பல்கலைக் கழகம் கௌரவித்துப் பாராட்டவேண்டும் எனக்கேட்டிருந்தோம்.

ஏனெனில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் வெறும் கல்வி போதிக்கும் கூடம் மாத்திரமல்ல, அங்கு இலங்கையிலேயே மிகச் சிறந்த கதை வாய்ந்த சிந்தனை யாளர்கள், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர் என்பது எமக்குத் தெரியும்.

அதையும்விட முக்கியம், யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்குவதற்கு எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் வெளியே, மக்கள் மத்தியில் பேரியக்கம் நடத்தி வெற்றி கண்டவர்கள் என்பதை சமீப சரித்திரம் நிரூபிக்கும்.

அதற்காக இது என்பதல்ல நமது வாதம்.

தகுதியிருந்தால் மதிக்க வேண்டும் என்பதே நமது வேண்டுகோளாகும்.

நாம் பெயர் சொல்லிக் கௌரவிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர் பட்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

அவர் கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் நமது பெரும் மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்களும் பட்டமளித்துக் கௌரவக்கப்பட்டது சரித்திரச் செய்தியாக இன்றும் மிளிர்கின்றது.

30-40 து களில் மாபெரும் தென்னிந்தியக் கலைஞர்களின் பெரு விருப்பமாக ஓர் அபிலாஷை அவர்களது நெஞ்சில் வியாபித்திருந்ததாக இன்றும் பலர் சுட்டிக் காட்டுவது உண்டு.

'யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணத்துப் பெரு மக்கள் - எம்மைக் கௌரவித்துப் புகழ்ந்து பாராட்டினர்!' என்று தமது தாயகத்தில் சொல்வதையே தமது கலைத்துவத்தன் பெறுபேறுகக் கருதினர் என வாய்ப் பேச்சின் மூலம் இன்றும் கதைக்கும் கதை வெகு பிரதித்தமானது.

அந்த யாழ்ப்பாணம், அந்த யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி மையம் எனக் கருதப்படும் பல்கலைக் கழகம் அந்த மண்ணில் பிறந்த மக்கள் கலைஞர்களைக் கௌரவிக்கப் பின் நிற்பதற்கு அர்த்தமே விளங்கவில்லை.

இது புது நடைமுறையல்ல. முன்னரே இதை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கியதுடன் தனிப் புகழையும் சம்பாதித்துள்ளது. எனவே பல்கலைக் கழகத்திற்கு இது புது யோசனையுமல்ல.

புதுவைப் பல்கலைக் கழகம் இடைச் செவல் என்ற கரிசல்காட்டில் பரம்பரை விவசாயியாக நிலத்தைக் கிண்டிக் கொண்டிருந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் திரு. கி. ராஜ நாராயணனைக் கௌரவிக்கும் முகமாக அவரை அழைத்து 'விசிஸ்டிங் லெச்சரர்' என்ற பதவியை அளித்துத் தன்னைத் தனியாக மேன்மைப்படுத்திக் கொண்டது.

வெகு சமீபத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் 'சினிமாப் பாட்டுக்காரன்' எனப் படித்தவர்களால் மலினமாக மதிக்கப்பட்ட பாடகர் ஜேசுதாஸை அழைத்து அவருக்கு கௌரவ 'டாக்டர்' பட்டம் கொடுத்துத் தமிழ்க் கலையையே மதித்துப் பாராட்டியுள்ளது.

இத்தனைக்கும் பல்வேறு துறை சார்ந்த கல்விமான்கள், பேராசிரியர்கள், மதிக்கப்படத்தக்க புத்தி ஜீவிகளுடன் பாடகரையும் ஒரு வராகக் கணித்துக் கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

உயிருடன் இருப்பவர்களைக் கூடக் கௌரவிக்க வேண்டாம். இதில் பிரச்சினைக்கு டெமுட்டு எனச் சொல்லித் தட்டிக் கழிக்கலாம். மறைந்தவர்களைக் கௌரவித்தால் என்ன என்பதே நமது கேள்வியாகும்.

சரி; அப்படியானவர்களின் பெயர்களைச் சட்டெனச் சொல்ல முடியுமா என்ற கேள்வி எழும். இதோ அந்தப் பெயர்கள்: மாட்டிடின் விக்கிரமசிங்ஹ, சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. டானியல், மு. தனையசிங்கம், நடிகமணி வைரமுத்து, கனக செந்திரநாதன்.

இந்தக் குரல் வெறும் எழுத்தாளனின் குரல் மாத்திரமல்ல. இந்தத் தேசத்து ஆத்மாவின் குரலுமாகும்.

சந்தாதாரர்களின் கவனத்திற்கு

புத்தாண்டுச் சந்தா விகிதத்தைப் பின்னர் அறிவிக்கின்றோம்.

வெள்ளி விழாச் சிறப்பு மலர் சந்தாவுக்குள் உட்படாது. அதைத் தனித்தனியாகப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து 1990-ம் ஆண்டுச் சந்தாவை உடன் அறிவிக்காத தன் காரணம், நியூஸ் பிரிண்டிங் விலை திடீர் திடீரென அதிகரிக்கின்றது. எனவே பேப்பர் விலையைத் திட்டமிட முயவில்லை. தபால் செலவும் இவ்வாண்டு ஏறுமுகத்தில் உள்ளது. மற்றும் சஞ்சிகை சம்பந்தமான பொருட்களின் விலையும் திவசரி அதிகரிக்கின்றது.

பொங்கல் புதுநாளுக்குப் பின்னர்தான் மல்லிகையின் ஆண்டுச் சந்தாவின் தொகையை எம்மால் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்க முடியும்.

அபிமானிகள் முன்னர் மல்கைக்குத் தொடர்ந்து ஆகரவு தந்துதவியதுபோலவே பிறக்கப் போகும் புத்தாண்டிலும் உங்களுடைய ஆதரவைத் தந்துகவும் வணம் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் என்பது செற்ப காலங்களல்ல; கால் நூற்றாண்டு. இந்தக் கால் நூற்றாண்டுக் காலத்தை ஓர் இலக்கியச் சிற்றேடு கடந்து வந்திருக்கிற தென்றால் அதன் முழுப் பொறுப்புமே இந்த மண்ணின் மக்களுக்குத்தான் உரியதாகும்.

நமது கெட்டித்தனம், விடாமுயற்சி, உழைப்பு அனைத்துமே அதற்குப் பிறகுதான்.

— ஆசிரியர்.

தேசிய இனப் பிரச்சினையில் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் தாக்கம்

ச. முருகானந்தன்

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்பார், காலத்தோடு ஒன்றாக, சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கா இலக்கியங்கள் அர்த்தமற்றவையே. மக்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தொட்டு எழுந்த இலக்கியங்கள் சுவையோடு, சமூகத்தின் மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்லன. எனவே தான் இலக்கியம் என்பது மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்தது என்பார்.

சமூக மாற்றங்கள் இலக்கியப் போக்கை பாதிக்கும் அதே வேளையில் இலக்கியமும் சமூகத்தைப் பாதிக்கின்றது. இப்பிரஸ்பர பாதிப்புகள் இன்றைய இனப்பிரச்சினையிலும் ஈழத்துச் சிறுகதைகளிலும் இருக்கின்றனவா என்று உற்று நோக்கலையில், அது ஓரளவுக்கு ஒருவழிப் பாதையாகவே தென்படும் நிலையை அவதானிக்க முடிகிறது. இனப்பிரச்சினையானது இலக்கியப் போக்கில் ஏற்படுத்திய பாதிப்பை இலக்கியப் படைப்புகள் இனப்பிரச்சினையில் ஏற்படுத்தவில்லை எனலாம்.

நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், கட்டுரை என்பவற்றை விட, தொடர்பு சாதனங்களான வாடுலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைச் செய்திகள் இனப்பிரச்சினையில் பாரிய தாக்கத்தை மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்துகின்றன எனலாம். ஆனால் இவை மக்களை வெறும் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாக்கி, தவறான வழிளில் வழிநடத்திவை உதவுகின்றன. இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதையும் சிறுகதையும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக அறுவடையாகின்றன. இன்று எமது நாட்டையே சிண்டுபின்பப் படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினையானது ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் பிரதிபலிக்கின்ற போதிலும், அவற்றின் பங்களிப்பானது எந்தளவில் உள்ளன என்பது பற்றி நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலில் சிறுகதை என்பது ஒரு கலைவடிவம் என்பதைக் கதாசிரியர்கள் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே முதலில் ஒரு சிறுகதையானது, சிறுகதை என்ற இலக்கை அடைய வேண்டும். கருப்பொருளோடு இணைந்து கலைவடிவம் பெற்ற அக்கதை ஆடாக, கதைப்போக்கோடு பிரச்சாரத் தொனி இன்றி சொல்ல வரவதைப் பதியவைக்க வேண்டும். சிறுகதையின் வெற்றி அதிலேயே தங்கியுள்ளது. முழுமையான கலைவடிவம் பெறாத பிரச்சாரங்களும் போதனைகளும் சிறுகதையைச் சிண்டுபின்பப் படுத்தி விடக் கூடும்.

இன்றைய சுவர் இலக்கியங்கள், சிறுகதைகள் சாதிக்காவும் னைச் சாதிக்கின்றன என்றால் அது மிகை அகாது. எனினும் சிறு கதைகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கமானது மிகச் சொற்பமேயாயினும், ஓரளவு சிறப்பானது எனலாம். அனுபவமும், ஆய்வுணர்வும், தெளிந்த சிந்தனையும் கொண்டு படைக்கப்படும் சில சிறுகதைகள் சமூகத்தின் போக்கைச் சரியான திசையில் நெறிப்படுத்த தமது பங்காப்பைச் செய்கின்றன. ஒடுக்கப்படும் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் விழிப்புணர்ச்சியானது, சுய அனுபவச் சிந்தனையோடு உந்தப்பட்டு எழுமபோது இலக்கியமானது ஒரு தூண்டியாகச் செயல்படுகின்றது எனவே எந்தப் பிரச்சினையிலும் சரி, இலக்கியமானது சமூகவிழிப்புணர்வுக்கு உறுதுணையாய் நிற்கிறது என்பதை நிராகரிக்க முடியாது. சிறுகதையும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை.

அந்நியராட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற காலம் தொடர் இனப்பிரச்சினை அரும்பத் தொடங்கி விட்டது. பொருள்பான்மை அரசின் தன்னிச்சையான, தீர்க்கதரிசனமற்ற போக்குகள் நாட்டில் இரு இனங்களுக்கிடையே விரிசலை ஏற்படுத்தி வளர்த்துக் கொண்டு வந்தது. இந்திய வச்சுவழித் தமிழர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டமையே இப் பிரச்சினையின் அத்திவாரம் எனலாம். 196 ம் ஆண்டின் தனிச் சிங்கள ஆட்சி மொழிச் சட்டமும் அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட 'ஸ்ரீ' போராட்டம், இனக்கலவரம், சத்தியாக்கிரகம் என்பனவும் கண்டிபாதயாத்திரையும் இனப்பிரச்சினை பற்றிய சிந்தனையைப் பலரிடமும் ஏற்படுத்தின. 1974 தமிழாரச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகள் ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினர் மத்தியில் போராட்டச் சிந்தனையைத் தூண்டின. தமிழ் மக்களின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும், அதற்கு எதிரான அரச நடவடிக்கைகளும், அடக்கு முறையினால் சலிப்படைந்த மக்களின் ஆயுத ஏந்தலும், அதற்கெதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளும், தொடர்ந்து வந்த 1977 இனப் படுகொலைகளும் பாராளுமன்ற அரசியலில் வீரத்தியை ஏற்படுத்தின. 1983ம் ஆண்டில் இனப்படுகொலை, குறையாடல், திவைப்பு, கற்பழிப்புகளைத் தொடர்ந்து, இனைய தலைமுறையினர் ஆயுதப் போராட்டம் ஒன்றே விடுதலைக்கு வழி என்று முனைப்புடன் செயலில் இறங்கினர். அரசு பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான ஆயுதப் போராட்டமானது, உலகளாவிய ரீதியில் பகிரங்கமானது என்பதுகளில் தொடர்ந்த போராட்டமானது, அந்நிய சக்திகளையும் தலையிடச் செய்து, இன்று வரை இப்பிரச்சினை தீர வழியின்றி, நாடு நலிவடைந்து எதிர்காலம் ஒரு கேள்விக் குறியான நிலை உருவாகியுள்ளது. போராடிகள் மத்தியிலும் விரிசல் ஏற்பட்டு, மோதல் நிலை உருவாகி, பொது எதிரிகளை மறந்து, உட்பூசல்கள் மூலம் இனவிடுதலைப் போராட்டம் நலிவுற்றது. அந்நிய சக்திகளின் சுயரூபங்கள், அமைதிப்படைகளை வெளியேறக் கோரும் சிங்களத் தீவிரவாதிகள், சிங்கள அரசு, தமிழ்ப் போராடிகள் என்று பிரச்சினைகளின் சிக்கல்களின் மாட்டிக் கொண்ட அப்பாவி மக்கள் நிலை போலவே, எழுத்தாளர்களின், நிலையும் சீரற்றதாக இருக்கிறது. தமது சுய அபிப்பிராயங்களையும் கொள்வககளையும் கூட மறுமதிப்பீடு செய்யும் நிலை உருவானது. இந்நிலையில் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புப் பற்றி ஆய்வது இடியப்பச் சிக்கலை அவிழ்ப்பது போல் கஷ்டமான காரியம் என்பது புலனாகிறது.

இனப்பிரச்சினை தொடர்பான பல சிறுகதைகள் அன்று தொடர் அல்லப்போது வெளிவந்த போதிலும் கூட தொகுதிகளாக ஒன்றாக அற்றைப் படித்து அலசும் வாய்ப்பு அரிதாகவே இருக்கிறது. நான் படித்த கதைகள் சிலவற்றில் எழுத்தாளர்களின் தெளிவற்ற போக்கினையும், தீர்க்க தரிசனமின்மையையும் காண முடிகிறது இன்னும் சில கதைகள் பத்திரிகைச் செய்திகளின் சம்பவக் கோர்வையாக உள்ளன. வேறு சில கதைகள் தயாரிப்புக் கதைளாக உள்ளன வேறு சில கதைகளில் சமகாலச் சம்பவங்கள், உள்ளத்தைத் தொடும் வண்ணம் சுவைபுலம் பெற்றுள்ளன. தீர்வை சொல்லவந்த சில நல்ல கதைகள் காலமாற்றத்தில் அடிபட்டுப் போயின வெகுசில கதைகளே இனப்பிரச்சினையைப் பக்குவவாகவும், பல கோணங்களிலும் படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு மாசுகளின் சிந்தனையைத் தூண்டும் நல்ல கதைகளாகத் தேறுகின்றன.

இருபது நல்ல சிறுகதைகளைத் தெரிவு செய்து அவற்றின் ஊடாக இனப்பிரச்சினைக் கதைகளின் போக்கை அலசுகின்றேன். இந்தக் கதைகள்தான் சிறந்தவை என்றே, ஏனையவை சாதாரணமானவை என்றே பொருள் கொள்ளல் ஆகாது. ஆனால் இருபது கதைகளும் ஓரளவு தேறக்கூடியவை எனலாம்.

1. காளிமுத்துவின் பிரஜாவுரிமை	—	அ. செ. முருகானந்தன்
2. இரத்தம்	—	மு. தனையசிங்கம்
3. கற்பு	—	வரதர்
4. தமிழர்	—	சாந்தன்
5. சரணபாலாவின் பூனைக்குட்டி	—	செ. யோகநாதன்
6. தொங்கல்	—	சுதாராஜ்
7. பேய்களுக்கு யார் பயம்	—	ராஜேஸ்வரி
பாலசுப்பிரமணியம்
8. விடியாத இரவுகள்	—	பிரான்சிஸ் சேவியர்
9. அலியன் யானை	—	ச. முருகானந்தன்
10. அகதி முகாம்	—	திருச்செந்திநாதன்
11. கோசலை	—	ரஞ்சகாமர்
12. இங்கேயும் சில இழப்புகள்	—	தாமரைச் செல்வி
13. கேள்விகள் உருவாகின்றன	—	நந்தி
14. நிலப் பசி	—	டொமினிக் ஜீவா
15. நாய்களோ	—	குமுதன்
16. ஷெல் துண்டுகள்	—	செங்கை ஆழியான்
17. உவப்பு	—	தென்கயான்
18. மீண்டுமொரு குருஷேஸ்திரம்	—	அகலங்கன்
19. சங்கமம்	—	செ. சுணைசலிங்கன்
20. கோழைகள்	—	ஜனகமகள் சிலஞானம்

பழம்பெரும் எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தன் எழுதிய 'காளிமுத்துவின் பிரஜாவுரிமை' என்ற அழகான நடைபில் அமைந்த

சிறுகதை, மலையக மக்களின் அவலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. மலையக மக்களுடைய இந்நாட்டு மக்களே என்ற உணர்வை ரூபாட்டின் எழுப்பக் கூடு மூலம் சொல்லாமல் சொல்லும் முறை கதையின் வெற்றியின் இரகசியமாகும்.

அடுத்தது வரதரின் 'கற்பு' என்ற சிறுகதையாகும். பத்திரிகைகள் இனப்பிரச்சினைகளை கதைகளாக வெளியிடப் பின் தின்ற வேளையில் எழுத்தாளர்களும் அவற்றைப் படைக்கத் தயங்கினர். இக்காலகட்டத்தில் வெளியான மிகச் சில கதைகளில் 1957 இனக்கலவரப் பின்னணியில் வெளியான 'கற்பு' நிறைவான படைப்பாகும். எம்மினப் பெண்களின் மீது கட்டி விழுத்து விடப்பட்டிருக்கும் பாலியல் வன்முறைக்கப் பாலியல் பெண்களின் நிலையை அழகாக விளக்கியுள்ள வாதர், கதை சொல்லும் முறையிலும் வெற்றி கண்டுள்ளார். இதே காலத்தில் வெளியான கதைகளில் செ. சணேசலிங்கனின் 'சங்கமம்', உதயணனின் 'தேடிமந்த கண்கள்?', நவத்தின் 'நந்தாவதி' முதலிய சிங்களத்தின் 'இரத்தம்' என்பனவும் குறிப்பிடக்கூடிய சிறுகதைகளாகும். வணமறையைக் கண்டு குழறும் இளைஞனின் பார்வையினூடாக மு. தனையசிங்கம் விழிப்புணர்வை பூட்டுகிறார் உருக்கமாகவும், செறிவாகவும், நிதானத்துடனும் படைக்கப்பட்ட 'இரத்தம்' சிறுகதை அருமையான சிறுகதையாகும். மு. சனகராஜனின் 'தீ' இன்னொரு நல்ல கதை.

அலுவலகங்களில் தமிழரின் நிலைப்பாடு தர்மசங்கடமான நிலைமையை அடைந்துவிட்டதை 'தமிழன்' கதை மூலம் சாந்தன் அருமையாகச் சொல்கிறார். இதுபோன்ற சில கதைகள் காலலூர் ஜெகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன் மற்றும் சிலராலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

'சரணபாலாவின் பூனைக்குட்டி' என்ற செ. யோகநாதனின் கணையாழிக் கதை அவர் எழுதிய இனப்பிரச்சினைச் சிறுகதைகளில் காத்திரமான படைப்பாகும், பசிக்கும் பூனைக்குட்டியை உணவைக் கொடுக்காமல், கட்டி வதைத்து அதை அடக்க முனைவதல் அர்த்தமில்லை, கொஞ்சம் சோறு போடுங்கள், சரியாகிவிடும் என்று குறியீடு மூலம் பேரினவாதிகளைச் சிந்திக்க வைக்கும் இச்சிறுகதை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.

மிருகங்களைக் குறியீடாக வைத்து எழுதப்பட்ட வேறு சில கதைகளான செங்கையழியானின் 'குழங்கு கூட்டைக் கலைக்காதீர்கள்', தெனியானின் காகக்கதை, ச. முருகானந்தனின் 'அலியன் யானை' முதலான கதைகளில், 1981 அருவி சஞ்சிகையில் வெளியான 'அலியன் யானை' கதை அக்கால கட்டத்தில் இனப்பிரச்சினையை இலமறை காயாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதிலும் போராட்டத்தை அழகாகச் சித்தரித்ததிலும் வெற்றி கண்டுள்ளது. வணைப் பரதேச விவசாயிகளைச் சிங்களப்பினப் படுத்தும் ஒரு தனியன் யானையை மீளவாத அடக்கமுறைக்கும், அதைச் கட்டு வீழ்த்த முயலுவோர்னைப் போராடிகளுக்கு ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்ட இச்சிறுகதையில் அந்நிய சக்திகளின் அபாயமும் அப்பொழுதே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வாரிசு, எரியும் பிரச்சினை, தரைமீன்கள், குரூரம் முதலான ச. முருகானந்தனின் ஏனைய இனப்பிரச்சினைக் கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டு, தீர்க்க தரிசனமாக அமைந்த இச்சிறுகதை முழு நிறைவு பெற்றுள்

ளது எனலாம். சதாராஜின் 'தொங்கல்' சிறுகதையும் கோழியைக் குறியீடாக வைத்து மிகுந்த கவையுடன் பாடக்கப்பட்ட நல்ல சிறுகதையாகும். இந்தவகையில் இன்னும் சில கதைகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

'பேய்களுக்கு யார் பயம்?' என்ற சிறுகதையில், பேய்களை உண்டாக்கி மனித கூட்டத்தை உறிஞ்சும் பேய்களுக்கெதிரான யூசாரி உருவாக வேண்டும் என்ற தொனியை உருவாக்கி ராஜேஸ்வரி வெற்றி பெற்றுள்ளார். இலண்டன் மாநகர் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட கதைகளில் நந்தியின் மல்விகைக் கதையும் நிறைவைத் தருகின்றது. பேய்கள் என்றதும் ரஞ்சகுமாரின் 'கோளறு பதியம்' சிறுகதை நினைவுக்கு வருகிறது. மிகச் சுவையுடனும், நிதானத்துடனும் படைக்கப்பட்டு வெற்றி கண்ட கதைகளில் இதற்கு முதலிடமென்றால் அது மிகையாகாது. ரஞ்சகுமார் எழுதிய 'கோசலை', 'காலம் உனக்கொரு பாட்டெழுதும்' முதலான சிறுகதைகள் கூட மிகக் கச்சிதமாக அமைந்த உணர்வுடடக் கதைகளாகும். இளைஞரான இவரது ஆற்றல் இன்னும் பல நல்ல கதைகளை உருவாக்க வழிசமைக்கும் என நம்பலாம்.

இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திரநாதன் எண்ணிக்கையில் அதிகமான இனப்பிரச்சினைக் கதைகளை எழுதியுள்ள போதிலும் 'அகதி முகாம்' சிறுகதையே அவரது கதைகளில் சிறந்தது எனலாம். இங்கே தமிழர்கள் அகதி முகாம்களில் வாட, வெளிநாடு சென்ற எம் இளைஞர்கள் அங்கும் அகதி முகாம்களில் வாழும் அவல நிலை மனதைத் தொடும் வண்ணம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. துடிப்பு மிகுந்த இனிய தலைமுறை எழுத்தாளரான இவர் நிதானமாக எழுதினும் இன்னும் பல நல்ல கதைகள் உருவாகலாம்.

அடுத்தது தாமரைச் செல்வியின் பரிசுக்கதையான 'இங்கேயும் சில இழப்புகள்' நாட்டு நிலையை அழகாகத் தரிசனமாக்கி படிப்போர் மனதில் சிந்தனையைத் தூண்டி வெற்றி பெற்றுள்ளது. இதர பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடும்படியாக செந்திரா தன பாலசிங்கம், மண்டைதீவு கலைச்செல்வி, கோகிலா மகேந்திரன், ஜனகமகள், குறமகள் சிவமலர். குந்தவை முதலானோர் சில நல்ல கதைகளைத் தந்துள்ளனர்.

செங்கை ஆழியானின் 'ஷெல் துண்டுகள்' கதை நாட்டு மக்களின் பாதிப்பையும், விளைவான வறுமை நிலையையும் உருக்கமாகப் படம் பிடித்து வெற்றி கண்டுள்ளார். பிரான்சில் சேவியர் எழுதிய 'விடியாத இரவுகள்' சிறுகதையில் அரசியல் படுகொலைகள் யதார்த்த யூர்வமாக, சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது 'எதிரொலிகள்' என்ற கதையிலும் இனப்பிரச்சினை நகரகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது அதிகம் எழுதாவிட்டாலும் ஆழமாக எழுதி வெற்றி கண்டுள்ளார்.

டொமினிக் ஜீவாவின் 'நிலப்பசி' கதையில் இன்றைய நிலை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் இதமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நந்தியின் 'கேள்விகள் உருவாகின்றன' என்ற சிறுகதை முதல் தரமான சிறுகதையாகும். ஒரு மினி வான் பயனத்தில் இன்றைய நாட்டு நடப்பு முழுமையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. 'மண்' மனதைத் தொடும் முடிவு, பாத்திரப் படைப்புகள்,

மொழிச் சிக்கனம், நடை, கரு என்பன அனைத்தும் நிறைவாக வந்துள்ளன. இவர்களைப் போன்ற அனுபவஸ்தர்கள் பலரும் தமது பேனா மூடியைத் திறந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அண்மைக்கால நிகழ்வுகள் குமுதனின் 'நாய்களோ?' கதையில் நன்றாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. குமுதனின் கதைகள் பொதுவாக நன்றாக வருகின்றன, பலரும் படிக்கும் வண்ணம் தினசரி வார மலர்களிலும் இவர் எழுத வேண்டும். சொச்கன் எழுதிய 'அழைப்பு' என்ற கதையும் '98' ஐப்பசிக்குப் பிந்திய நிகழ்வுகளைச் சித்தரிக்கும் நல்ல கதை.

கே. ஆர். டேவிட், பெனடிக்கர் பாலன், யோகேந்திரநாதன் வவனியா திலீபன், அகனங்கன், லோகேந்திரலிங்கம், கே. கருப்பையா, மாத்தளை வடிவேலன், கோப்பாய் சிவம், கலாமணி, எஸ். கே. விக்கிணெஸ்வரன், பாலமனோகரன், தி. ஞானசேகரன் மற்றும் சிலரும் கூட நல்ல படைப்புகளை ஆக்கியுள்ளனர். சிலர் வெற்றியும் கண்டுள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் இனப்பிரச்சினைக் கதைகள் குறைவாகவே வந்தன தேசிய ஒற்றுமையே பல கதைகளில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. 'கடர்' சஞ்சிகைக் காலத்தில் காலலூர் ஜெகநாதன். வ. அ. இராசரத்தினம், தாமரைச் செல்வி முதலானோர் இனப்பிரச்சினைக் கதைகளைப் படைத்தனர் எனினும் அவற்றில் வெகு சிலவே முழுமையைப் பெற்றன. தேசியவாதக் கதைகளும் காலமாரற்றத்தில் அர்த்தமற்றதாகப் புலப்பட ஆரம்பித்தன.

என்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இராணுவத்தின் முகாம்களுக்குள் முடக்கப்பட்ட பின்னர் பல கதைகள் உருவாகின. எழுத்தாளர் கொலைகள் பத்திரிகைக் காரியாலயத் தகர்ப்புகள் என்பன சிறுகதை ஆக்கத்திலும் தேக்க நிலையை உருவாக்கிய பிற காரணிகள் எனலாம். பழைய எழுத்தாளர்கள் சிலரும், இனிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் பலரும், மேலும் புதியவர்களும் சிறுகதை புனைவதில் இனப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு எழுதினர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களாதலினால் பல அநுபவங்கள் சிறுகதை வடிவம் பெற்றன.

சிரித்திரன், ஈழமுசு, முரசொலி, அலை, தாரகை, மல்லிகை புதுக, ஈழநாடு, சஞ்சீவி, தாயகம் முதலான சஞ்சிகைகளில் இனப்பிரச்சினைக் கதைகள் அதிகம் வந்தன. உயிர்ப்புக்கள் தொகுதியில் இனப்பிரச்சினைக் கதைகள் வெளிவந்த போதும் அவசரப் படைப்புக்களான அவை முழுமை பெறவில்லை.

இக்கதைகளில் பல அவலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டி சில தயாரிப்புக் கதைகளாகவும், கலைவடிவம் பொருத்தவாகவும் அமைந்தன, எனினும் எழுத்தாளர்கள் நல்ல தடத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளமை புலப்பட்டது.

சிந்தனையைத் தூண்டுவதிலும், கலையழகுடன் மனதைத் தொடுவதிலும் சிலர் வெற்றி கண்டுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் புதியவர்கள் என்பது மகிழ்ச்சியான விடயம்.

ஈழத்துச் சிறுகதைகளை சில இந்தியப் பத்திரிகைகளும் பிரசுரித்தன, ராணி, விகடன், முதலான ஜனரஞ்சகச் சஞ்சிகைகளும்

கணையாழி, தீபம் முதலான இலக்கியச் சஞ்சிகைகளும் சில கதைகளை வெளியிட்டன. இந்திய எழுத்தாளர்களும், சில ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் இவற்றில் எழுதினர். குறமகள், குந்தவை சாந்தன், ச. முருகானந்தன், காவலூர் ஜெகநாதன், செ. யோகநாதன் முதலானோர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் ஆவர்.

எனினும் ஈழத்துச் சிறுகதைகளால் எம் நாட்டு இனப்பிரச்சினையில் அதிக தக்கத்தை ஏற்படுத்திட முடியவில்லை. உடனடித் தாக்கம் இல்லாவிட்டாலும் காலச் சூழ்நிலையைப் பதிவு செய்வதில் அவை தவறவில்லை. பொது நோக்கில் அவற்றின் பங்களிப்பு இல்லாமலும் இல்லை. ஆனால் போராட்டத் திசையை சரியான வழி நடத்தவும் அவற்றால் முடியவில்லை.

மக்களின் குழப்ப நிலை, எழுத்தாளர்களின் குழப்ப நிலை, எதையும் சரியாக நிர்ணயிக்க முடியாத நிலை, தமது கருத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலை என்று பல பிரச்சினைகள் மத்தியில் சில நல்ல கதைகளாவது தேறியதே ஒரு வெற்றி எனலாம்.

நீங்கள் விரும்பினால் மாதத்தில் முதல் வாரமே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

- ☼ சோவியத் யூனியன் (ஆங்கிலம்)
- ☼ சோவியத் யூனியன் (தமிழ்)
- ☼ சோவியத் வுமன் (ஆங்கிலம்)
- ☼ மீசா சிறுவர் இசுழ் (ஆங்கிலம்)
- ☼ சோவியத் ஸ்போட்ஸ் (ஆங்கிலம்)

இந்த ஐந்து இதழ்களில் ஒன்றுக்கோ அல்லது

முழுவதற்குமோ ஆண்டுச் சந்தா கட்டினால் சுடச் சுட நேரடியாக

சோவியத் யூனியனில் இருந்தே தபால் மூலம் பெறலாம்.

தொடர்புகளுக்கு :

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிடீட்.

15/1, பலாலி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்:

121, குமரன் ரத்தினம் வீதி,

கொழும்பு — 2

சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளிவரும்
தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், சஞ்சிகைகள்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.

1. தத்துவார்த்த சோஷலிஸ அரசியல் நூல்கள்
2. உயர் கல்விக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப, அறிவு சார்ந்த பாட புத்தகங்கள்.
3. ரஸித்துச் சுவைக்கத் தகுந்த தரமான இலக்கிய நூல்கள்.
4. சோவியத் யூனியனை உள்ளும் புறமுமாய் அறிந்து வைக்கத் தக்கதான மாதாந்த சஞ்சிகைகள்.

— இவை அனைத்தையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளான

டால்ஸ்டாய், மாக்ஸிம் கார்க்கி, ஆண்டன் செகாவ் போன்ற
எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் நம்மிடம் உண்டு.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிடீட்.

: புத்தகசாலை:

15/1, பலாலி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்:

124, குமரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

தெனியான் எழுதிய

‘பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’
வெளியீட்டு விழா

நெல்லை க. பேரன்

தேவரையாள் இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் டிசம்பர் ஆரம்பத்தில் வைத்திய கலாநிதி மு. க. முருகானந்தன் தலைமையில் தெனியான் எழுதிய ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ வெளியீட்டு விழா மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது திரு. திருப்பதி மங்கல விளக்கேற்றி வைக்க, திரு. செ. சதானந்தன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். கொட்டும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் மக்கள் பெருந்திரளாக வந்து ஆதரவு நல்கியமைக்காகப் பாராட்டினார்.

டாக்டர் முருகானந்தன் தமது தலைமையுரையின் போது, ‘தெனியான் தனக்கு அந்நியமான பிராமண சமூகத்தின்களத்தை ஆராய்ந்து மிக நேர்த்தியாக எழுதியுள்ளார். தமிழகத்தில் பிராமணர்களது வாழ்க்கைப்பற்றி ஜானகிராமன், லா. சரா, ஆகியோர் எழுதியுள்ளார்கள். அண்மையில் பூமணியின் ‘நைவேத்தியம்’ வெளிவந்துள்ளது. இது பிராமண சமூகத்தின் சிதைவைக் காட்டுகிறது. இவ்வாறே வடமராட்சியில் பிராமண சமூகத்தின் அவலங்களையும் புதிய யுகத்திற்காக அவர்கள் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தும் நிலைமையையும் தெனியான் எழுதியுள்ளார். இலங்கையில் பிராமணர் சமூகத்து எழுத்தாளர்களான சோமகாந்தன், ஞானசேகரன், ரத்னஸபாபதி அய்யா, இரா. சந்திரசேகரன், மாவிட்டபுரம் குருக்கள், சண்முகநாத

சர்மா ஆகியோர் எழுதி வருகிறார்கள். உள்வீட்டுப் பிள்ளைகளாக இவர்கள் இருந்து பார்க்கும் பிரச்சினைகளைவிடத் தெனியான் புதிய கோணத்தில் பிராமண சமூகத்தினைப் பார்த்துள்ளார். தெனியானுக்கு எழுத்துலகில் 25 வது ஆண்டு கற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்நாவல் வெளிவந்தமை பெருமைக்குரியதாகும் என்றார்.

ஆசியுரைகளை திருவாளர்கள் ஆ. வ. தங்கராசா, சி. திரவியம் கோ. மகாலிங்கம், ஆ. கதிரவேல் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள். ஆசியுரையின் போது ஓவியர் ரமணியின் அட்டைச் சித்திரத்தைப் பலரும் பாராட்டினார்கள். திரு. சி. திரவியம் பேசும் போது, ‘பின்னர்? என்ற தலைப்பில் இச்சமூகத்தின் தொன்மை, வரலாறு என்பனவற்றை ஆராய்ந்து தெனியான் நல்லதோர் ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். வெளியீட்டுரை நிகழ்த்திய ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், விஞ்ஞான பூர்வமாகத் தெனியான் மாண்புமிகு ஆராய்ந்துள்ளார் என்றார்.

கருத்துரை வழங்கிய இரா. சந்திரசேகரன் பேசுகையில், ‘பிராமணர்கள் குலத்தால் உயர்ந்தாலும் பொருளாதார சமூகரீதியில் அடக்கப்பட்டவர்கள்தான். கோயில்களில் பிராமணர்களின் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. மணியகாரர்கள்

தான் தலைமை வகிக்கிறார்கள். அண்ணா துரை காலத்தில் இருந்து தாக்கப்பட்டுவரும் பிராமண சமூகம் தனக்குள் குமைந்து கொண்டிருக்கும் அவலங்களை வெளியில் சொல்ல வைத்ததன் மூலம் உண்மையில் தெனியான் பிராமண சமூகத்தை உயர்த்தியுள்ளார் என்பதைப் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த நான் சொல்வதில் பெருமைப்படுகின்றேன் என்றார்.

திரு. த. கலாமணி கருத்துரை வழங்குகையில், 'நிலவுடமைச் சமூக அபைப்பில் இருந்து விடுபட முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நீங்கள் தெனியானிடம் சந்திப்பீர்கள் என்ற கேடானியலின் கூற்றுக்கள் மிகவும் உண்மையானவை. மனித அவலங்களைப் பார்க்கும் அனுபவ வெளிப்பாடுதான் உண்மையான இலக்கியம். தெனியானின் எழுத்துக்களுக்குத் தேவரையாளர் சமூகம் முக்கிய களமாக இருக்கிறது. இச் சமூகத்தைப் பிரதிவீக்கும் பொறுப்பு தெனியானுக்கு இருக்கிறது என்றார்.

திரு. கருணையோகன் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் 'ஈழத்தில் பிராமண சமூகத்தின் அடக்கு முறைகளைச் சித்திரிக்கும் முதல் நாவல் இது எனலாம். இது ஏற்கனவே முரசொலி நாளேட்டில் வெளியானது. பிரசாரவாடை இல்லாமலேயே பிரசாரம் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளது' என்றார்.

திரு. க. தங்கவடிவேல் பேசுகையில் 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முக்கிய சம்பவமான ஆலயப் பிரவேசச் சம்பவத்தின் போது, இந்நாட்டின் கணிதப் பேராசிரியர் தம்மை முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்டு நந்தி போல நின்றார். கணிதத் துறையில் வெற்றி பெற்றாரோ என்னவோ வாழ்க்கையில் அவ வெற்றி பெறவில்லை. சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையுடன் இணைந்து சாதி ஒழிப்புப் போராட்டத்தில் முன்னின்ற கேடானியல், எஸ். ரி. என் நாகரத்தினம் ஆகியோர் இன்று எம்மிடம் இல்லை. போராட்ட வழிவகுப்பில் ஒன்று ஆயுதமுனை. மற்றது கலாச்சார முனை. இக்கலாச்சார முனையை நன்கு பயன்படுத்திய தெனியான். 'தமிழர் சமூகத்தின் மிக உயர்ந்த சாதியினரான பிராமணர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களே' என்ற உண்மையைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். இந் நாவலைக் கையெழுத்துப் பிரதியாகப் படித்த நான், அது சொல்லும் மனித அவலங்களைப் பார்த்து மன நெகிழ்ச்சியில் பலகடவைகள் அழுதிருப்பேன் மனிதர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படும் கொடுமைகளைக் கண்டால் ஏனோ எனக்கு அடக்கமுடியாமல் அழுகைவரும். என்போன்றவர்களுக்குக் கோபம் வந்தால், அதுவும் அடக்கமுடியாமல்தான் இருக்கும்' என்றார்.

இறுதியாக நாவலாசிரியர் தெனியான் உரை நிகழ்த்துகையில், 'இந்த கிடைத்த பாராட்டுக்கள் எனக்குரியவை அல்ல. என்னை வளர்த்த தேவரையாளர் சமூகத்திற்குரியவை. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்குக் கலைத்துவமாக எழுதத் தெரியாது என்று ஒரு கட்சியும், கலைத்துவமாக எழுதுபவர்களிடம் கருத்து இல்லை என்ற கட்சியும் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகின்றன. இங்கு பலருக்கும் தெரிந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தழைகள் அறுக்கப்பட்டு வருகின்றன ஆனால் தெரியாமல் இருக்கும் பிராமண சமூகத்தின் தழைகள் அறுக்கப்படுவதில்லை. இதனை எழுதியதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமன் பிராமணர்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. எனது நல் நண்பர் பாரதிசபையாபதி அப்பா கான் எனக்கு இந்த நாவல் உருவா

கக் காரணமாக இருந்து பல தகவல்களைச் சொன்னார். இதில் வீணை மீட்டும் ஜமுலா வாசிக்கும் ராகங்கள் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அண்ணன் தங்கவடிவேல் அவர்களே இராகங்களைச் சொன்னார். இந்த நாவலை முழுமையாகப் பத்திரிகையில் போடப் பலர் தயங்கினார்கள். காலத்திற்கேற்றவாறு ஒரு மாதிரியாக நாவல் வெளிவந்துள்ளது. அமரர் கே. டானியலுடன் பழகியதால் அவருக்குள்ள துணிச்சலும் தன்னம்பிக்கையும் எனக்கும் வந்துவிட்டது' என்றார்.

கடுமையான குளிரையும் மழையையும் பொருட்படுத்தாது திரளாக மக்கள் வருகை தந்த மையும் தெனியானை ஆதரிப்பது ஒரு சமூகக் கடமை எனக் கருதிச் சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் சபையில் சென்று தெனியானிடம் சிறப்புப் பிரதிகள் வாங்கியமையும், கடைசி வரைக்கும் இருந்து சிறப்பித்த மையும் நல்ல அறிகுறிகளாகும்.

திரு. சி. க. இராசேந்திரன் நன்றி கூறினார்.

மலலகையகல்

வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஒவியங்கள் ... 20 - 00	(15 ஈழத்து பேரமன்னர்கள் பற்றிய நூல்)
ஆகுதி ... 25 - 00	(சிறுகதைத் தொகுதி - சோமகாந்தன்)
என்னில் விழும் நான் ... 9 - 00	(புதுக் கவிதைத் தொகுதி - வாகதேவன்)
மல்லிகைக் கவிதைகள் ... 15 - 00	(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)
இரவின் ராகங்கள் ... 20 - 00	(சிறுகதைத் தொகுதி - ப. ஆப்பன்)
தூண்டில் கேள்வி - பதில் ... 20 - 00	- டொமினிக் ஜீவா
ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மலைப் பொழுதுகள் ... 30 - 00	(சிறுகதைத் தொகுதி - சுதாராஜ்)
மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்' 224 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.	

சமுதாயக் கருணை

— குறமகள்

இது நடந்த காலம் சில வருடங்களுக்கு முன்பாக இருக்கலாம். இப்போது மறதி அதிகமாக இருக்கிறது. திகதி நாளைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் அதிகமாகவே.

பிரபல கல்லூரி ஒன்றின் அதிபர் யாழ் வைத்தியசாலையின் வாசலில் வந்து கொண்டிருக்கிறார்: அவசர அவசரமாக உள்ளே நுழைந்த நான் அவரைக் கண்டு புன்னகை பூக்கின்றேன்.

‘ஹலோ மிஸஸ் ராம், எப்படி? இப்பதான் அவரைப் பார்த்திட்டு வாறன். பயப்படாதேங்கோ. எல்லாம் சரிவரும். ம...ம்... அந்தக் காலத்திலே ‘சம்பியன் கப்’ எல்லாம் அவரது சானே’

என்னைப் பற்றி யாரும் அநுதாபப்படுவதை நான் விரும்புவதில்லை. என் முகத்தைக் கூடப் பரிதாபமாக வைத்துக் கொள்வதில்லை. இவ்வார்த்தைகள் எங்கே என் பலவீனமான நரம்பொன்றைச் சண்டிக்கக் கண்ணில் நீரை வருவித்தோ அல்லது சுயபச்சாத் தாபம் கொள்ளவைத்தோ தைரியத்தைக் கெடுத்து விடுமோ என்பதுதான்.

‘தாங்க யூ சேர், என்ன இந்தப் பக்கம்?’

‘எங்கள் பழைய மாணவன் ஒருவனுக்கு இரத்தம் வேண்டியிருப்பதாக அவன் மனைவி வந்து கேட்டுக் கொண்டா. அதுதான் இரத்தம் மெத்தி குழப்படி செய்து இவங்களைக் கூட்டி வந்தன்’ அந்த மாணவரைப் பார்த்து விஷமமாகக் கண்சிமிட்டுகிறார்.

சிரித்துக் கொண்டே திரும்பிப் பார்க்கிறேன்.

உயர்தர வகுப்பு மாணவர் நால்வர் சேவை செய்த மகிழ்ச்சி தாண்டவமாத ‘வணக்கம்’ தெரிவிக்கின்றனர்.

எத்தனை உற்சாகம், கம்பீரம், இலட்சிய நோக்கு!

துளசியின் முகத்தில் என் பார்வை அறிமுகப் புன்னகையோடு நிலைத்தது.

விஞ்ஞான மன்றத்தின் தலைவன் அவன். ‘சமய உண்மைகள் விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்கம் பெறுகின்றன’ என்ற உரை ஒன்றின் போது என்னைக் கேள்விகளால் திணறடித்தவன் அவன்.

‘உமது இரத்தம் விதியை வெல்லுமோ என்று பார்ப்பம்’ பகிடி விட்டதும் இருதய சத்தமான சிரிப்பொன்றை அவிழ்த்து விட்டார் அதிபர்: புதலில் நான் ஜெகனைக் கவனிக்கவில்லை. அவன் முன்னே வந்து—

‘விட்டிலை சுகமாக இருக்கின்றமோ அன்றி? மாதக் கடைசியில் வருவனென்று சொல்லுங்கோ. அங்கிளைப் பார்த்து ணன், பாவம்’ அதிபரின் கவனம் வேறெங்கோ திரும்ப அவன் கிட்ட வந்து ‘அம்மாட்டைச் சொல்லாதையுங்கோ அன்றி’

பார்வையால் அவனைச் சமாதானப்படுத்தினாலும் அயலிலே வசிக்கும் அந்த அம்மாவின் நிலை கண்முன் விரிகிறது. கணவனை இழந்த அவள் மூன்று பிள்ளைகளோடு சொற்ப பென்சனில் மல்லுக்கட்டிக் கொண்டே மூத்த மகனை நன்றாகப் படிப்பித்துவிட்டால், இளையதுகளைப் பார்ப்பான் என்ற கருத்தோடு..... சக்திக்கு மீறிய ஆசை..... எனினும் தனியார் பாடசாலையில் விட்டு, வெளியில் யார் விட்டிலோ தங்கவைத்து, மற்றதுகள் அரைப்பட்டினி கிடக்க..... இவருக்கு முட்டை மாவும் பொரிவிளாங்காயும் அஸ்பிர்க்ஷ்டம் தெரியாமல் இவரைப் படிக்க வைக்க, இவர் இங்கை இரத்ததானம் செய்யுறார். இரத்ததானம் என என் மனம் அடித்துக் கொண்டது.

‘இராசாத்தியக்கா’

கட்டிலருகே பாத்திரங்களை கூடையில் அடுக்கும்போது கேட்டது குரல்.

‘ஹேஜி! பார்த்து ஆறேழு வருடம் இருக்குமோ... அட்ட ஆபைத்திரி என்னும் பாராமல் அலட்டப்போகுது. அது வாய் திறந்தால் மூடத்தெரியாத ரகம்.

முகத்தை மலரவைத்த வர வேற்பு.

‘நீங்கள் நடைபாதையால் வாக்கை கண்டிட்டு ஓடிவந்த ணன், ஐயையோ அண்ணைக்கு என்ன.....?’

அவள் கணவன் ஞானச் சந்திரனுக்கு வாயாலும் வயிற்றுலும் இரத்தம். இரத்தமாகப் போருதாம். பைந்த தைந்தாக இரத்தம் ஏற்றுநிறுக்களாம். இப்ப தன்னிடம் பணம் இல்லாமையால் அந்த அதிபர் இப்படி உதவிகள் செய்பவரென அறிந்து கெஞ்சி மன்றடி. இரத்தம் பெறப்பட்டுள்ளதாம்.

‘சந்திரனுக்கா.....? சந்திரனுக்கா.....?’ அந்தரப்படும் உள்ளத்தோடு அவனைப் பார்க்க விரைகிறேன்.

ஒருவரின் தாங்கலில் கட்டிலில் இருந்தபடி என்னைக்கண்ட மகிழ்ச்சி கன்னத்து நரம்புகளில் படர மேலிமை தடித்து அரையமயக்கம் காட்ட, வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்ல முடியாத தவிப்பால், உறைகட்டியும் செந்நுமாக இரத்தம் கொட்டுகிறது. ஒரு தடவை முடிந்து ஆசவாசப் படுவதற்கிடையில் அடுத்த பாட்டம் பயத்தில் என்னுடல் விறைத்து வருகிறது.

கண்கள் என்னையே பார்க்குதையோ சொல்ல விழைகின்றன. முன்பு எத்தனை ஆத்மார்த்தங்கள் வெளிவந்துள்ளன. தலையிற தடவியும், தோளிற் தட்டியும் ஆறுதற்படுத்துகிறேன்.

‘தம்பி, நீர் குழந்தைகளுக்கு காகவேனும் வாழ வேண்டும். தைரியத்தை இழக்கக் கூடாது. நிலைகுலைந்து போகக் கூடாது. டாக்டர் சிவகுமார் கை தொட்டது சிதையாது. நம்பிக்கைதான் சுகத்தைக்குக்கும்’ என் ஆசிரியத் தனம் கருணையோடு வழிகிறது.

‘சொல்லுங்கோ அக்கா சொல்லுங்கோ, உதுதான்.....’

ரெஜினுவின் பிரசங்கம் முடியுமுன்னரே வேதனைச் சூழல் ஏற்படுத்திய தாக்கம் என்னுள் கன்னு சீறுகிறது.

'ஆஸ்பத்திரியிலாயினும் உமது தொண்டொண்பை நிறுத்தம்' சந்திரன் ஒரு வெறுப்புப் பார்வையை அவள் மீது வீசுகிறான்.

அந்த அசட்டு நெஜிவைக் காக எனது துடுக்கான நாக்கைச் சபிக்கிறேன்.

புதிய இரத்தப்பை வருகின்றது. டாக்டரும் ஊசி மருந்து செலுத்த வருகிறார்.

'மாணவர்கள் கள்ளக்கபடமற்ற இருதய சத்தத்தோடு கொடுத்த இரத்தம் இது இகளை வெளியே போகவிடாது காப்பாற்றுவது உமது நம்பிக்கையில் தான் தங்கியிருக்கின்றது வெளியேறுகிறேன்.

அவர்கள் இரு வருடம் எமது அயல் வீட்டில் வந்த புதுமணத்தம்பதிகள். மத வேறுபாட்டால் காதற் திருமணத்துக்குப் பெரியோராசி கிடைக்கவில்லை. சந்திரன் புன்முறுவல் தவறும் சூழ்நடை முகம் எடுப்பார் கைப் பிள்ளைபோல முரண்டத் தெரியாதவன், சாந்தத்தின் உருவம், பொறுக்கியெடுத்த வார்த்தைகள்.

நெஜி இயல்பில் நல்லவள். உற்சாகம். வேலைகளை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு, வலும் சுறுசுறுப்பு, பட்டணத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, பிரபல கல்லூரியில் படித்தும் மூச்சுவிடாமற் கதைப் பதில் வல்லவள். தனக்காகக் குடும்பத்தைப் பிரிந்து வந்தவள் என்பதால் அவள் மீது தேவதா விசுவாசம். ஆனால் அவளோடு அரை மணி நேரம் இருந்தாலே எனக்குத் தலைவலி வந்துவிடும்.

இவளது கரிசனையும், மூச்சு விடாமல் பேசும் மம்மொழிச் சரளமும் துருவங்களின் ஆகர்ஷிப்பாக வீட்டைப் பகைத்தத் தனிக் குடித்தனம் போடவைத்தது.

புதுமையோகம் முடிந்ததும் கோப்பியைக் குடிச்சீட்டு பாத்திரம் போங்கோவன்' உதில் இருக்காதையங்கா யன்னலால் குளிக்காற்று வீசுது. அவன் எது செய்தாலும் நடந்தாலும், இருந்தாலும் தலையீடு அவனது நலனை நாடும் அன்புத் தொல்லை. அவனுக்குத் தன் சந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதான நச்சரிப்பா கிறது.

அலுவலகத்தால் வந்தால் அன்று குழந்தை எத்தனை தரம் ஒன்றுக்குப் போனது என்பது தொடக்கம் பிபி சியில் தாசிரியில் என்னென்ன சொன்னார் என்பது வரை.

ஆசாரங்கள் நிறைந்த வீட்டிலே வாழ்ந்து பழகியவனுக்கு முகங்கூடக் கழுவாது கோப்பி போட்டுக்கருதல், இரவுடுப்பு டனே பகவிலும் பயிலுதல், புனிதமான நாட்களிலும் குளிக்காது சமைத்தல், கால் கழுவாது வீட்டுக்குள் நுழைதல், 'தூரம்' பாராது வீடெல்லாம் ஆகியன சிறு அருவருப்பையும் தருகிறது.

சொன்னால் கேட்டுக் கொள்வாள் நெஜி. அனுசரித்துப் போவாள். ஆனால் அவன் தன்னுள்ளத்தை வெளியே காட்டாது உள்ளேயே மறுகுவாள்.

அவர்களது பழக்க வழக்கங்கள் முரண்படத் தொடங்கிய போது அம்பிகாவதி அமராவதி காதற் கோப்பிசம் ஆட்டங்காணத் தொடங்கியது. அப்போதெல்லாம் இராசாத்தியக்கா வின் ஆசிரியம் தேவைப்பட்டது.

நேரக்கைக் கடத்த எங்காவது சென்றால், அலுவலகம் நண்பர் வீடுகளுக்குச் சென்று தேடி மறுநாள் ஆயினில் கேலியும் அவமானமும்.

'அப்பா' என்று கேற்றுக்கு ஒடிவரும் பிள்ளையைத் தூக்கக் கூட கிருமிகள் ஓடும், உடை மாற்றி வந்தாலோ தூக்கக் கூடாது, குடித்த பால் சத்தியெடுக்கம், தூக்கி விளையாட னால் செல்லங்கொடுத்தப் பழதாசும், களைச்சு வந்தனங்கள் அவன் ஏறி உழுக ஏன் கஷ்டப் படுவான். சூழ்நடையையும் ஓட்ட விடாள் இருவருடையில் வாழ்வின் பிடிப்புக் குன்றத் தொடங்கியது.

உள்ளடக்கி வைத்து வைத்துத் தான் ஆழ்கடலில் இருந்து எரிமலை வெடித்துச் சிதறுகிறதோ?

மலை நேரம் கோட்டையில் இருந்து ஷெல்கள் பெரியகடைப் பக்கம் விழுந்து வெடிக்கின்றன. மலாயன் கபே பக்கம் தாக்குதலாம். மக்கள் கூட்டம் ஆஸ்பத்திரிக்குள் நெடிகிறது. ஆறரை மணி வரை திகைப்பு ஓய்ந்து போகவே ஒடிப்போகின்றேன். பஸ் நிலையத்தில் உயிருடன் ஒரு பொருள்தானும் நடமாட்டம் இல்லை: சுவருடன் ஒண்டி ஒண்டி 'துணிவுள்ள ஒரு மனிதன்தானும் வராதா?' எனப் பயத்துடன் அரைமணி நேரம் நிற்க, சினைப் பார்கள் தலைக்கு மேலே வெடிக்க ஆரம்பித்து விட்டன,

இனியும் நிற்பது ஆபத்து. திரும்பவும் வைத்தியசாலைக்குள் பதுங்கிப் பதுங்கி நுழைகிறேன். காலநிலைக்கேற்ப வைத்தியசாலைச் சட்டங்கள் தகர்த்தப்பட்டுள்ளன. வாட்டுக்குள் சென்று நிலைமையைச் சொல்லி வெளியே

நோயாளர் பகுதி வாங்கில் தங்கு வதற்கு வரவும், நெஜி இயல்பும் வந்தான்.

'எப்படி இருக்கிறது சந்திரனுக்கு?'

'ஆண்டவனேயென்று ஒரு மணிக் குப்பிறகு சத்தியெடுக்கேலை. ராப் பொழுது தாண்டி விட்டால் அவ்வளவு பயம் இல்லை என்று டாக்டர் சொன்னார்'

'எவ்வளவு இரத்தம் இப்படியேயா மூன்று நாடும்? எவ்வளவு வினாவல்ல அது ஆச்சரியத் தேற்றம்.

'இராசாத்தியக்கா கேளுங்கோவன், மறந்து போனியளே. நான் அவரை அவளிடம் இருந்து பிரிச்சுக் கொண்டு போனான்'

மறக்கக் கூடிய சம்பவமா அது?

ஒரு நாள் அவன் பிந்தி வந்தான். 'எங்கெல்லாம் தேடினன், எங்கை பேர்னங்கள்?'

ஆத்திரப்பட்டான் அவன், ஆனாலும் ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வேணும்.

'அண்ணன் வீட்டுக்குப் போனன்' நிதானமான விடை.

திகைத்தான், வாயெழவில்லை, எப்பதொடக்கம் எனக் கேட்கவில்லை திகைப்படங்கியதும்,

'நான் மறிக்கமாட்டன் பாவம்? கொண்டாட்டம்? நான் மட்டும் போகமாட்டன். என்னை எவ்வளவு தூற்றிக் கடடியவை' தன்னோடு சொல்லிக் கொண்டான். அவர்களைப் பற்றி அவன் கேட்கவில்லை, அவனுக்குப்

எம்மிடம் கிடைக்கும்
நூல்கள்

டொமினிக் லீவா

— கருத்துக் கோவை 15-00

மல்லிகை லீவா

— பணி வீழா மலர் 30-00

பிடிக்காதோ? எப்படியும் ஒரே
தலைசாதானே.

இத் திரையின் பின்னால் நண்
பர்கள் வழக்கமாகக் கடதாசி
விளையாடும் ஒரு இளைப்பாறிய
பொலிஸ் அதிகாரி வீட்டுக்கு
இவனும் போவான். அவர் நல்ல
முன்பாத்திப் பேர்வழி: அவரு
டைய பகிழ்கள் - அந்தச் சொல்
லும் அழகு - வெடிச்சிரிப்பு -
சங்கான பிடிப்பு எல்லாமே இவ
னுக்கு மருந்தாய் அமைந்தன.
வங்கியில் வேலை செய்யும் அவரது
மகனும் குடும்பமும் அங்கே இருந்
தாலும் இவர்களோடு கலந்து
கொள்வதில்லை.

றெஜினாவுக்கு அந்த அண்
ணன் மீது சந்தேகம். புத்திமதி
சொல்லி தன்னையும் பிள்ளையை
யும் பிரித்து விடுவார்களோ!
அவர் போகும் சரியில்லை. அவள்
பாத்துத்தான் சிந்திப்பாள்.
நான் இயன்றளவு புத்திமதி
கொல்லவேண்டும்.

ஒரு நாள் தன்னைத் திரும்
பியே பாராது சென்ற அண்ணன்
மகனைக் கண்டு, 'சித்தப்பா நல்
லவர். சித்திதான் கூடாமற்
போய்விட்டாள்வோ' அந்தப்
பிள்ளை புரியாது தயங்கி நிற்கவே,

'சித்தப்பாவோடு பதினொரு
மணிவரை என்ன அலட்டுறனீங்
கள்? நானும் பிள்ளையும் சாப்பி
டாமல் காத்திருப்பம் என்று
தெரியாதே'

'உங்களுக்கென்ன விசரா.
நீங்கள் ஓராள் காணாமென்று
தானே எங்களை விட்டுட்டு வந்த
வர். பிறசேன் அங்கை வாரூர்'
அட்வான்ஸ் லெவலின் துடுக்
கான பேச்சு.

அன்று இராசாத்தியக்கா
வுக்கு சரியான தலையிடி.

மறநாள் துப்பறியும் வேலை
தொடங்கியது. அன்றும் தலையிடி
தான். அடுத்தநாள் ரெஜினா
சிறிய தாய்க்குச் சுகமில்லை என்று
கொழு புகுபுப் பறந்தாள். இரு
நாளில் திரும்பிவந்தாள் சொன்
னா, ஆச்சரியமான ஆச்சரியம்
எனக்கு. 'இவ்வளவு கெட்டித்த
னமா?' ஓடியோடி ஏதேதோ
ஆயத்தங்கள் செய்கிறாள்.

அடுத்த நாள் அலுவலக
வங்கிக்குப் போன போது சந்தி
ரன் மிகச் சிந்தனையோடு காணப்
பட்டான். என்னைக் கண்டதும்
எழுந்து வந்தான். வழக்கம்
போல ஏதாவது ஆர்த்மார்த்த
நெருடலோ?

திடீரென்று பதவியுயர்
வோடு திளிநொச்சிக்கு மாற்றம்
கிடைச்சிருக்கக்கா. பட்டண
வாழ்வுக்குப் பழகிப்போன ரெஜி
னாவை எப்படிக் சமாளிப்ப
தென்று தெரியவில்லை. சொல்லக்
கூடப் பயமாக இருக்கிறது. ஒரு
நச்சரிப்பாக இருக்கப் போகுது.

'அட்வைல் பண்ணி வையுங்
கோக்கா'

மௌனமாக வரவேற்ற
மனைவியைக் கண்டு எனக்கு
நன்றி சொல்லியிருப்பான் பாவம்?

'இராசாத்தியக்கா கேட்கிறி
யளே, பிரிச்சுக் கொண்டு
போனானா..... சிறிது காலம் நல்
லாய்த்தான் இருந்தார். அங்கை
பொழுது போகிறது கஷ்டந்
தானே. உள்ளது கொஞ்சம்
அதற்குள் நல்லவன்களை எப்படித்
தேடுவது? கெட்ட சகவாசம்
சேர்ந்து கொண்டது, ஒரே குடி
குடி..... சரியாச் சாப்பிடவும்
மாட்டார். மச்ச மாமிசம் அவ்வ
ளவு விருப்பமில்லை. தெரியும்
ஆருதக்கறி ஈடுகொடுக்குமே..
ஈரல் கரைஞ்சு போச்சாம். இது
இரண்டாவது தடவை.....'

திடீரென இவ்வளவு நாளும்
எனது அனுதாபத்திற்குரியவனான
சந்திரன் எழுந்து செல்கிறான்.
அங்கே ரெஜினா வந்து குந்துகி
றாள். நடுத்தி 12 மணி.

தொழிலாழி ஒருவர் ஓடிவரு
கிறார். '17ம் கட்டில் காரர்
யாரும் நிக்கிறீர்களா?' ரெஜினா
அவசரமாக எழுகிறாள்.

'சத்தியடிக்குது நேர்ஸ் டாக்
டரிடம் போய்விட்டா. ஆள்
மயங்கிப் போச்சு... கெதியாப்
ஓடிவாங்கோ'

றெஜினா அலக்கப் பிலக்க
ஒடுகிறாள்.

வாழத்தெரியாத மடையன்,
அவளது ஆக்கிரமிக்கும் அன்பு
சுலிப்பையும் தொல்லையையும்
கொடுத்தாலும் நல்ல உயர்

பதவி, இரு விவேகமுள்ள பிள்
ளிகள். இவற்றிற்கிடையில் தான்
ஒரு சமுதாய மனிதன் என்பதை
மறந்துவிட்டானா? சமுதாயத்தை
உறுஞ்சும் சுயநலமியா? எத்தனை
பேர் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய
இரத்தத்தை இவனைப் போல்
ரோர் உறிஞ்சிக் கொண்டு.....
வாழப் பாடுபடும் இளைஞர்களுக்
குச் செலுத்தப்படும் வாய்பி
னையும் பறித்துக்கொண்டு வாழத்
தெரியாத குடிசாரர்களுக்கு,
தான் சாகக் குடிப்பவர்களுக்கு
இந்தச் சமுதாயக் கருணை தேவை
தானா?

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1990-ம் ஆண்டு ஜனவரி
மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா
விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 6-00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 80-00

(ஆண்டுமலர்,
தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு
வோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை
அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சிங்களத்தில் தொகுப்பாக மலர்கிறது

—இப்பனு அஸுமத்

சிங்கள மொழிப் படைப்புகளை நான் தமிழ் மொழிக்குக் கொண்டு வந்த ஆரம்பகட்டத்தில், எனக்குப் பலவிதங்களிலும் உதவி புரிந்தவர் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் மல்லிகை சஞ்சிகைதான் எனக்கு இது விடயத்தில் ஆரம்பகாலம் முதல் உற்சாகம் ஏற்படுத்தியது. அந்த வகையில் நான் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கும் மல்லிகைக்கும் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இப்படியாக வளர்ந்த எனது மொழிபெயர்ப்புத் துறையின் போது— ஒரு நாள் ஜீவா அவர்களைச் சந்தித்தபோது, சிங்கள மொழிப் படைப்புகளை நான் தமிழுக்குக் கொண்டு வருவது போன்றே, தமிழ் மொழிப் படைப்புகளையும் சிங்கள மொழிக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என அவர் என்னிடம் கூறினார். இதை நான் அப்போதே ஏற்றுக் கொண்டேன். எனினும் எனக்கு எந்தவொரு சிங்களக் களமும் கிடைக்கவில்லை. செ. ஜி. அமரதாசு உயிருடன் இருக்கும் வரையில் தமிழ்ப் படைப்புகள் ஒன்று கண்டு சிங்கள மொழியில் பிரசுரமாகி அவரது மறைவுக்குப் பின் அதாவும் அப்படியே தடைப்பட்டுவிட்டது.

இது ஒரு பேரிழப்பு. இந்த இக்கட்டான நிலையில்தான் எப்படியும் தமிழ்ப் படைப்புகளை சிங்

கள மொழிக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று களம் தேடினேன்.

யார் என்றை 'தமிழ்ப் படைப்புகளையும் சிங்களத்தில் அறிமுகம் பண்ணு' என்று கொன்றாரோ, யார் என்றை இது விடயத்தில் பூரண ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தாரோ அதே ஜீவா அவர்களையே நான் முதன் முதலில் 'விவரணை' சஞ்சிகையில் அறிமுகம் செய்தேன்.

டொமினிக் ஜீவா, கைலாசபதி, தென்வத்தை ஜோசப், ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், தெணியான், ஈழவாணன், திக்வல்லை கமால், மேமன் சவி, நீலாவணன், மலரன்பன், மாற்கு, டானியல், சி வி வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் சிங்கள வாசகர்களுக்கு இதுவரை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன், இதே சஞ்சிகைகள் எஸ். கணேசலிங்கன், ராஜ காதன், மலரன்பன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோரது சிறுகதைகளும், சிவசேகரம், வில்வரத்தினம், சங்கரி, ஈழவாணன் ஆகியோரது கவிதைகளும் வெளிவந்தன.

தற்போது தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சிங்கள மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டு அவை ஒரு தொகுதியாக வெளிவரும் தறுவாயில் இருக்கிறது எனும் பொழுது, இதுவும் எமது இலக்

கியத்துறைக்குக் கிடைக்கின்ற வரப்பிரசாதமே என எண்ணுகிறேன். இத்தகைய நிலையினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வழிகாட்டிய டொமினிக் ஜீவா அவர்களையே நான் மீண்டும் இங்கு நன்றியுடன் நினைவு படுத்துகின்றேன்.

1. 'அவர்தான் இவர்'
— டொமினிக் ஜீவா
2. 'வீராங்கனையில் ஒருத்தி'
— டானியல்
3. 'குயில்களின் கூவல்'
— செ. கணேசலிங்கன்
4. 'மீன்கள்'
— தெளிவத்தை ஜோசப்
5. 'உயர்குலத்து உத்தமர்கள்'
— ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்
6. 'உவப்பு'
— தெணியான்
7. 'தீக்குளிப்பு'
— என்.எஸ்.எம். ராமையா
8. 'காளிமுத்துவின் பிரஜாவுரிமை'
அ. செ. முருகானந்தன்
9. 'மீறல்கள்'
— மு. பஷீர்
10. 'புதுப்பட்டிக் கிராமத்துக்கு கடைசிடிக் கட'
— ப. ஆப்தின்
11. 'உறவினர்கள்'
— மலரவன்
12. 'பொய்மையின் நிழலில்'
— செ. யோகநாதன்
13. 'வெளியே வாருங்கள்'
— சிவா சுப்பிரமணியம்
14. 'பதுங்கு குழி'
— டாக்டர் நந்தி
15. 'ஓரே நாடகம் இரு மேடைகளில்'
— யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

ஆகிய 15 சிறுகதைகளை தற்போது தொகுதியாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் அநேக

கதைகள் மல்லிகையில் வெளிவந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜீவா அவர்களின் 'அவர்தான் இவர்' சிறுகதையுடன் 'பேப்பர்ப் பிரசவம்' கதையும் தொகுதிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. எனினும் 'ஒருவரின் ஒரு கதை மட்டுமே' என்ற ரீதியில் பார்த்துத் தான் அவரது 'அவர்தான் இவர்' என்னும் கதையினைத் தேர்ந்தேன், இந்தக் கதையினை நான் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு முக்கிய காரணம் அக்கதையில் வருகின்ற பாரிஸ்டர் பரமநாதன் கதாபாத்திரமே ஆகும். பாரிஸ்டர் பரமநாதன் போன்றவர்கள் எம் மத்தியில் இருந்தார்கள், இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதனை நாம் சிங்கள வாசகர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஜீவா அவர்கள் கதையினை நகர்த்தும் விதம், கூறுகிற யதார்த்த ரூபமான வடிவமைப்பு என்பன, புற—அகக் காட்சிகள் என்பனயாவும் சிங்கள மொழிக்கு அதனை மாற்றும் போது அவை அம் மொழிக்கும் அப்படியே பிரகாஷிப்பதை உணர்ந்தேன். தமிழில் இருந்த அதே ஒரீஜினால்டியை அப்படியே அக்கதை சிங்கள மொழியிலும் கொள்ளத்தக்க விதமான முறையில் அக்கதை தெரிந்தோ— தெரியாமலோ அமைந்து விட்டது.

அமரர் டானியலின் 'வீராங்கனையில் ஒருத்தி' கரையோர் வாழ்வின் ஒரு பகுதியினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாகவும், அப்பெண் 'குட்டியம்மா'வின் சிறு பிராயம் முதல் பரிமாணப் போக்கின் சூழ்நிலைமைகள் தத்ரூபமாகச் சித்தரிக்கப்படுவனவாயும் இருக்கிறது. அது போலவே கணேசலிங்கன் அவர்களுடைய 'குயில்களின் கூவல்'

71 கிளர்ச்சியின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட சிறந்த வெளியுரை சோகமாகும். சேனவினது பாத்திரம் சிங்கள வாசகர்கள் மத்தியில் இன்றும் ஆழ்ந்தவொரு பாதிப்பினை உண்டு பண்ணும் என எண்ணுகிறேன்.

'மீன்கள்' தெளிவத்தை ஜோசப்பினது கதை. மலையகப் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கூறும் கதைகளில் இதுவும் ஒன்று. அன்றும், இன்றும் அம்மக்கள் இருப்பிட வசதியின்றிப் படும் அவஸ்தைகள் தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. அதற்கான சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இக்கதையினைக் கொள்ள முடியும். 'உயர் குலத்து உத்தமர்கள்' மல்லிகையில் வந்த கதை. பெண்ணுரிமை பற்றிப் பேசுவோர்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இக்கதை, ராஜபுரீ காந்தலை எழுதப்பட்டுள்ளது. 'உலப்பு' மல்லிகைக் கதை. கடந்த கால வடக்கு வரலாற்றுக்கு இதுவும் ஒரு காலச் சுவடு.

'திக்குழிப்பு' மலையகம் பற்றியது. என். எஸ். எம். மின் இக்கதை மலையகப் பெண்களின் தொழில் துறை பற்றிய யந்திரத்தனத்தைக் கூறுகிறது. 'காளி முத்துவின் பிரஜாவுரிமை', பிரஜாவுரிமை பற்றிய ஆழ்ந்த தொரு சோகம். இக்கதையும் நிச்சயம் சிங்கள வாசகர்களின் மனதை நெருடும்.

'மீறல்கள்' முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினை பற்றியது. பணக்காரன், ஏழை என்ற அதே கோட்பாடு மக்களின் மத்தியில் வகுப்பு வாதத்தினைத் தோற்று வித்துக் கொண்டிருக்கிறது, அது முஸ்லிம் மக்களிடத்தேயும் அதிகளவில் இன்றும் இருந்து வருகிறது என்பதற்கு மு. பஷீரின் இக்கதை ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

'புதுப்பட்டி' கதையும் பிரஜாவுரிமை பற்றியது. இது மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீட்டில் இருந்து பெறப்பட்டன. 'புதுங்குழி' மல்லிகையில் இருந்து பெறப்பட்ட கதை. வடக்கு நிலையினைச் சொல்வதானது. 'பொய்மையின் நிழலில்' யோகநாதனின் கதை. சிங்கள—தமிழ் இளைஞர்களின் கருத்து மூரண்பாடுகளை மிக அழகாக நிவர்த்திக்கும் கதை இது. 'ஓரே நாடகம் இரு மேடைகளில்' கதை வடக்கு—தெற்கு பற்றிய தற்கால நடப்புகளைச் சொல்லும் கதை.

இச்சிறுகதைத் தொகுதி மிக அழகான முறையில் விரைவில் வெளிவருகிறது. ஒவ்வொரு கதைக்கும் முன்பாகப் படைப்பாளி பற்றிய அறிமுகம், அவர்தம் புகைப்படமும் பிரசுரமாகும். இத்தொகுதியின் பின் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுதி ஒன்றுக்கு முயற்சி செய்த உத்தேசித்துள்ளோம்.

இச்சிறுகதைத் தொகுதியானது எமது வெற்றியே. அதுவும். டொமினிக் ஜீவாவினது வெற்றி மல்லிகையின் இருபத்தைந்து கால வரலாற்றின் மகத்துவமிக்க வெற்றிகளில் இதுவும் ஒன்று. எனது வெற்றியல்ல.

ஆக, மல்லிகைக்கும், ஜீவா அவர்களுக்கும் இத்தொகுதி குறித்து தமிழ் இலக்கியத்துறை ஆழ்ந்த கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம், ஜீவா மல்லிகை இன்றேல் இன்று இத்தொகுதி இல்லை. ஜீவா அவர்கள் தொடர்ந்து என்னை உற்சாகப் படுத்தியமையும், மல்லிகை அதனது இதழ்களில் சிங்களப் படைப்புகளை வெளியிட்டு வந்தமையும் தான் நாம் இந்த அளவில் சிங்கள மொழியில் முன்செல்ல முடிந்தது என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

மலையகமும் கவிதையும்

— அந்தனி ஜீவா

மலையகக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு நீண்ட கால வரலாறு உண்டு.

மலையக இலக்கியம் பற்றி பரந்த அடிப்படையில் நோக்கினால், எப்போது மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறினார்களோ அன்று தொடர்பே அவர்களது தமிழ்க் கலாசாரம் இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியன வளரத் தொடங்கின.

மலையக இலக்கியம் ஆரம்ப காலங்களில் வெறும் வாய்மொழி பாடல் இலக்கியமாகவே இங்கு வளரத் தொடங்கியது. எனவே மலையகத்தின் கவிதை வரலாற்றை ஆராயும் போழுது வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டுப் பாடல்களையே குறிப்பிட வேண்டி உள்ளது.

தாலாட்டு என்று தொடங்கி காதல் ஒப்பாரி, சும்மி என்று விளையும் இந்த நாட்டார் இலக்கியத்திற்கு ஆகாரமாக நிற்பது தமிழ் நாட்டின் பண்டைய கிராமியக் கலாசாரம் தான்.

'வாடை யடிக்குதடி வாடக் காத்து வீசுதடி சென்னல் மணக்குதடி சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே...' 'பழமும் எடுக்கவில்லை பழையசோறும் திங்கவில்லை வீட்டுக்குப் போகவில்லை வேகுதடியா என் மனசு'

போன்ற பாடல்களில் மலையக மக்களாகிய இந்திய வம்சாவளியினரின் உயிர்த் துடிப்பான வாய்மொழிப் பாடல்களான நாட்டார் இலக்கியத்தைத் தம் உயிரோடும் உணர்வோடும் கூட்டிக் கொண்டே வந்தார்கள். இத்தகைய பாடல்கள் அவர்கள் வாழ்வோடு ஒன்றிவிட்ட ஓர் அம்சமாகத் திகழுகின்றது.

கிராமியப் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், தோட்டப் பாடல்கள், தெம்மாங்கு, குரவைப் பாடல், ஒப்பாரி எனக் குறிப்பிடப்படும். இவ்வாய்மொழி இலக்கியப் பாடல்கள் மலையக மக்களின் இதயத்து அடிமன உணர்வுகளை அவர்களது ஆசா பாசங்களை அழகுற வெளிப்படுத்துகின்றது.

மலையகத் தோட்டப் புறங்களில் வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டுப் பாடல்களுடன் ஆயிரம் தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி, ராஜா தேசிங்கு, நளமகாராஜன் கதை, விக்கிரமாதித்தன் கதை, மாரியம்மன் தாலாட்டு, அல்லி அரசாணி மாலை போன்றவற்றைப் பாடியும் படித்தும் வந்தார்கள்.

மலையக ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகள் வெளிவரத் தொடங்கியது 1920 க்குப் பிற்பட்ட காலத்தில்தான், அம் முயற்சிகள்

அனைத்தும் கவிதை வடிவில் வெடித்துக் கிளம்பியதற்கு தமிழ் நாட்டுப் பண்டைய கிராமிய கலாசாரத்தை அடியொற்றி எழுந்த வாய்மொழிப் பாடல்களே பாரிய காரணமாகும். இவ்வாறு கட்டுரை ஒன்றில் மலையக எழுத்தாளரான சாரல்நாடன் குறிப்பிடுகிறார்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட இருவரைக்குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். மலையகக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு 'வித்துவ தீபம்' அருள் வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர், மற்றவர் மலையக உரை நடை இலக்கியத்திற்கும், பத்திரிகைத் துறைக்கும் பெரும் பணியாற்றிய கோ. நடேசய்யர் ஆவார்.

மலையகக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு முன்னோடியாகவும், முதல் வராகவும் நமக்கு காட்சி தருபவர் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர். இவரைப் பற்றிய தகவல்கள் இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

மலையகக் கவிதை இலக்கியத்திற்கு முதல்வராகத் திகழ்ந்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் கண்டி மாநகருக்கு அருகிலுள்ள தெல்தொட்டையில் 1866 ம் ஆண்டு பிறந்தவர். இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றலுமிக்க அப்துல் காதிர் புலவர் 1912 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அசனார் லெப்பை புலவர் தலைமையில் குழுமியிருந்த புலவர் பெருமக்கள் மத்தியில் கவிதா ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி 'வித்துவ தீபம்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அப்துல் காதிர் புலவர் மதிப்புப் பெற்று விளங்கினார். அவர்கள் மத்தியில்

இடம் பெற்ற விஷேடச் சடங்கு வைபவங்கள், கவிதைப் பொழிவுகள், பொது விழாக்களிலும் பங்கு பற்றி வெளிப்பா. சும்மி, கொண்டிச் சிந்து போன்ற பாடல்களையும் மலையக குழந்தைகளைக் கருவாகக் கொண்டு பாடிக்காட்டினார். மலையகக் கவிதை இலக்கியத்தின் முதல்வரான அருள் வாக்கி 18-9-1918 ல் காலமாகி கண்டி மஹியாவிஜ்ஜன் முஸ்லிம் மையவாடியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அச்சேறாத நூல்கள் பல உள்ளன. செந்தமிழின் செய்யுள் மரபை உணர்ந்து மாலை, பதிகம், சும்மி, அந்தாணி, கலம்பகம், குறவஞ்சி, புராணம், சிந்து முதலிய வகைகளில் தன் ஆற்றலையும் புலமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1930 ம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே, மலையகத்தில் மழைத் தூறல்கள் போல கவிதை முயற்சிகள் வாய்மொழிப் பாடல்களாக, சிறு சிறு துண்டு பிரசுரங்களாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பாடிப் பரப்பப்பட்டன. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரண கர்த்தாவாக விளங்கியவர் கோ. நடேசய்யராவார். மலைகள் சூழ்ந்த மௌனிகளாக வாழ்ந்த இந்த மக்களிடையே எழுச்சிக்கு, இலக்கிய விழிப்புணர்வுக்கும் வித்திட்ட பெருமை இவரையே சாரும். பத்திரிகைத் துறை, தொழிற் சங்கம், ஆக்க இலக்கியம் ஆகிய துறையில் சாதனைகள் புரிந்துள்ளார். தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு வருகை தந்த கோ. நடேசய்யர், மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வோடு தன்னையும் பிணைத்துக் கொண்டார்.

இவர் தோட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளில் அதிக ஆக்கறை காட்டினார். தோட்டம் தோட்டமாகச் சென்று தொழிலாளர்களுக்கு விடுதலை உணர்வையூட்டும் பிரசுரங்களைச் செய்ததுடன், மகாகவியின் தேசிய உணர்வைத் தூண்டும் பாடல்களை துண்டு பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு வெளியிட்டதுடன் தம் மனைவியின் இனிமையான குரலால் தொழிலாளர்களிடையே அவற்றைப் பாடும்படி செய்தார். அத்துடன் தொழிலாளர்களின் அறிவைத் தூண்டும் வகையில் துண்டு பிரசுரங்கள், பத்திரிகை, நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே ஓர் எழுச்சியும், உத்வேகமும் ஏற்பட்டது.

1930 ம் ஆண்டளவில் அண்டைய நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம், இந்தியாவின் சிகழ்ந்த சுதந்திரப் போராட்டம் இங்கு ஆரம்பமான தொழிற் சங்க இயக்கங்கள் போன்றவற்றின் தாக்கம் மலையகக் கவிதைத் துறையையும் ஊடுருவிச் சென்றது. இதனால் பலர் எளிய கவிதை நடையில் எழுத ஆரம்பித்தார்கள்.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றிய பாடல்களைக் கவிதைகளைத் தொழிலாளர்கள் பாடக் கூடிய எளிய பாடல் வடிவில் துண்டுப் பிரசுரங்களாக, சிறிய நூல்வடிவிலும் நாவல்பிட்டி எஸ். ஆர். எஸ். பெரியாம்பிள்ளை, கோவிந்தசாமித்தேவர் கா. சி. ரெங்கநாதன், சீனிவாசகர், தொண்டன் எஸ். எஸ். நாதன், பதுளை வ. ஞானபண்டிதன், பி. ஆர். பெரியசாமி போன்றவர்கள் வெளியிட்டும் கோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பரப்பியும் வந்தனர்.

கவி சிதம்பரநாத பாலவர் பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். 1934 ம் ஆண்டு 'பெளத்தாயன' என்ற பெயரில் புத்தர் பெருமானின் சரிதத்தை காவிய மாக்கியுள்ளார்.

பாரதக் கவியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூர், கவிக்குயில் சரோஜினிதேவி போன்ற இந்தியக் கவிதையின் படைப்புகளாலும், ஆங்கிலக் கவிதைகளாலும் உந்தப்பட்டு கவிதை படைத்தவர்களில் மலையக மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கோ. கணேஷ் ஆகியவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1935 ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மலைநாட்டில் கல்வி எல்லாருக்கும் உரிய சொத்தாயிற்று. இதே வேளையில் தமிழ்நாட்டில் 'மணிக் கொடி' சகாப்தம் உறவாடிற்று, இதன் தாக்கம் மலையகத்தையும் எட்டிப் பார்க்கத் தவறவில்லை. அது மாத்திரமின்றி பெரியார் ஈ. வே. ரா. வீன் திராவிடர் கழகத்தின், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரசார ஏடுகளும், நூல்களும், நாடகங்களும் மலையகத்திற்கு வரத் தொடங்கியது.

இதனால் மலையகக் கலை இலக்கியக் கவிதை முயற்சிகளில் மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. இதன் பிறகே மலையகத்தின் கவிதைத்துறையில் மாத்திரமின்றி, புனைகதைத் துறையிலும் புது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற கவிதா விச்சுகளும், நடைச் சித்திரங்களும் வெளிவரத் தொடங்கின. 'தேயிலைத் தோட்டம்', 'தோட்டக்காடு' என்று கதைக் கப்பட்டு வந்த பெருந் தோட்

டத்துறையை 'மலைநாடு', 'மலையகம்' என்று சிறப்போடு குறிப்பிட்டது சி. வி. யின் படைப்புகளின் மூலம் தான்.

1950 க்குப் பின்னர் மலையகத்து இலக்கியத்தில் புதிய மாற்றமும் வேகமும் பிறந்தது, மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்களை சோகப் பெருமூச்சுகளை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை நிலைகளாகக் கொண்டு கவிதைகளும் கதைகளும். நாடகங்களும் எழுத ஆரம்பித்தனர். இதே காலகட்டத்தில் சி. வி. யின் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற ஆங்கில கவிதை நூல் வெளிவந்தது. இதனைக் கவிஞர் சக்தி பால—ஐயா தமிழாக்கம் செய்தார்.

1960 ம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே மலையக இலக்கியத்தில் புதிய வீச்சும், புதுமைப் பார்வையும் உதயமாயின. பழைய வர்களுடன் புதியவர்களும் கவிதைத்துறையில் கால் பதித்தார்கள். இவர்களுக்குத் தூண்டு கோலாக மலையக இயக்கங்களும், மலையகத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் தேசிய தினசரிகளில் வெளிவந்த மலையகப் பகுதிகள் பக்கமும் உற்சாகமூட்டி உரமிட்டு வளர்த்தன.

அறுபதுகளில் கண்டி மாநகரில் க. ப. சிவம் வெளியிட்ட 'மலைமுரசு' பல கவிஞர்களையும், படைப்பாளிகளையும் உருவாக்க உதவியது. கண்டி சிவத்துடன் இரட்டையராக இணைந்து செயல்பட்ட கவிஞர் ஈழக்குமார் அவர்களின் முயற்சியில் நாற்பது கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய 'குறிஞ்சிப்பூ' என்ற கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இந்தக் கவிதைத் தொகுதி மலையக கவிதைப் படைப்புகளை ஏனைய பிரதேச எழுத்தாளர்களுக்கு சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்தியது.

எழுபதுகளுக்குப் பின் இன்னும் பலரும் கவிதைத் துறையில் காலடி எடுத்து வைத்ததாலும், பலர் புதுக்கவிதைத் துறையில் ஆர்வம் காட்டினார்கள். ஆனால் ஒரு சில புதுக்கவிதைத் துறையில் சிறப்பாக மிளிர்ந்தார்கள். அவர்களில் அரு. சிவானந்தனைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். ஸ்ரீமா — சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் காரணமாக இவர் தமிழகத்தில் குடியேறினாலும் வண்ணச் சிறகு என்ற புனைபெயரில் குறிப்பிடக்கூடிய கவிஞராக திகழ்கிறார்.

எண்பதுகளுக்குப் பிறகு உருவான இனிய தலைமுறையினரில் 'தியாக யந்திரங்கள்', 'கூடைக்குள் தேசம்' தொகுதிகள் மூலம் நம்பிக்கைக்குரிய கவிஞராக தென்படுகிறார், திரு. சு. முரளிதரன்.

மற்றும் மலையகத்தின் சிறுவர் இலக்கியத்தில் 'எங்கள் தாய் நாடு' (எம். வி. எம் சுபைர்) சிறுவர் பாட்டு (சாரணாகையூம்) குழந்தைக் குயில் (க. ப. லிங்கதாசன்) ஆகியோர் தமது படைப்புகளை நூலுருவில் வெளியிட்டுள்ளனர். கே. கணேஷ் பண்ணுமத்துக் கவிராயர் போன்றவர்கள் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையில் நல்ல ஆக்கங்கள் தந்துள்ளனர்.

அறுபதுகளுக்குப் பின் அன்று முதல் இன்று வரை எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்களில் குறிஞ்சி தென்னவன், எம். வி. எம். சுபைர், தமிழோவியன், எஸ். பி. தங்கவேல், க. ப. லிங்கநாதன், எம். எச். எம் ஹலீம்தீன், சண், எம். ராமச்சந்திரன், எ. பி. வி. கோமஸ், சி. எஸ். காந்தி, மலைத் தம்பி, பா. தங்கம் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

ஆத்மார்த்த உணர்வு

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

மாலைப் பொழுதாகி விட்டதால், சூரியனின் கிரணங்களின் மூர்க்கந் தணிந்திருந்தாலும், ஏற்கனவே அவன் அள்ளியிறைத்த வெப்பத்தின் வேகரத்தில் பூமி தகிக்கும் தணலாகிக் கிடந்தது.

ஆயிரம் பிரச்சனைகளாலும், அவற்றால் அனுபவத்தை அவலங்களாலும், வேதனைகளாலும் வெந்து கிடந்த சரசுவுக்கு கால்கள் தார் விதியிற் பட்டபோது ஏற்பட்ட தகிப்பு அவ்வளவாகத் தெரியவில்லை. நானும் பொழுதும் கஷ்டப்பட்டே பழகிவிட்ட கால்கள்.

'எப்பொழுது இந்த வேதனைகள் தீர்ந்து ஒரு விடிவு ஏற்படும்?' என்றொரு ஏக்கம் மனதினுள்ளே கிடந்தாலும் இன்னும் வரப்போகும் கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கத் தயார் என்பது போல், கஷ்டங்களை அனுபவித்துப் பழக்கப்பட்டு விட்ட மனம்.

அவளது பிள்ளைகள் இருக்கும்போது அவளுக்கு விடிவுகாலம் வராமற் போய்விடுமா?

இந்த இமாலய நம்பிக்கையிலேதான் அவள் எந்தக் கஷ்டமும்படத் தயாராக இருக்கிறாள்.

இப்படியொரு கண்டகாலம் வருமென்று அவள் எதிர்பார்க்கவில்லைத்தான்.

அந்தக் காணி அவளுக்கும் அண்ணனுக்குமுரியதென்று முடிவானபோது அவள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அண்ணனும் அவளுமாய் அதிலிருந்த குடிசையைக் கோபுரமாக்கி மண்ணிலே பொன் விளைய வைத்து...

எதிர்காலம் ஒரு சுவர்க்க யோகமாகுமென்று அவள் கண்ட கனவுகள்...!

அந்தக் கனவுக் கோட்டையிலே சுயநலம் முனைவிட்டு, விருட்சமாகி, அந்தக் கோட்டையே பிளந்து நொருங்கி...

அவர்களின் தந்தையிடமிருந்து அந்தக் காணியை முதலியார் தந்திரமாக, ஏதோ கடனுக்கும், வட்டிக்குமாகவென்று பறித்துக் கொண்டார். அண்ணனும் அவளும் எவ்வளவோ முயன்று தம் உரிமையை நிலைநாட்டினர். அந்த மகிழ்வும் உரிமையும் நீடிக்கவில்லை, முதலியாரை விட மோசமானவனாக அண்ணனே மாறி விட்டபோது அவள் திகைத்து விட்டாள்.

அண்ணன் தனதென்று சொந்தக் கொண்டாடும் காணியின் ஒரு மூலையிலே, 'ஓட்டைக் குடிசையிலே எவ்வளவு காலம் வாழ்வது? அவளது கண்களிலே கண்ணீர் கரையோடுகிறது.

'இந்தக் காணியிலே எங்களுக்கும் பங்கிருக்கொண்டு மச்சானை ஒப்புக்கொள்ள வைப்பன்' எங்கடக்கும் சம உரிமை இருக்கொண்டு நிலைநாட்டுவன் என்று உதயத்தில் சுவால் விட்டுச் சென்று, மாலையில் மச்சான் கொடுத்த மது மயக்கத்தில் -- அத்தனையையும் மறந்து வந்து விழுந்து கிடக்கும் கணவன், தூண்டு நெஞ்சினுள் புண்ணு போங்கி விம்மலாக வெளிவருகிறது. உட்கேட்டு உதவிப்பால் கண்ணீர் ரைத் துடைத்துக் கொள்கிறான்

'யாரும் கவனிப்பார்களோ?'

சரசு சுற்றிவரப் பார்க்கிறான், செல்லமாமி வீட்டுக் கப்பல் வாழையொன்று குலையின் பாரத்தைத் தாங்க முடியாது தலை குனிந்து நிற்பது கண்ணிலே படுகிறது.

அவளுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே ஒரு வாழைக்குட்டி நடுவதென்றாலும் அண்ணின் அனுமதியை எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

அவனுக்குக் கோபம் வரும் போது வாழைக்கு நீரிறைப்பதைத் தடுத்தும், சில மையும் வழையையே வெட்டியெறித்தும் அவன் செய்யும் அட்டகாசங்களைப் பெற்றுக்க வேண்டும்.

இத்தனையும் தாண்டி வாழை குலைபோட்டால் அது தனக்குரிய தென்று சொந்தங் கொண்டாடி அதில் அண்ணன் பூண்சீப்புப் பழத்தை மட்டும் வெட்டித்தர

ஏக்கத்தோடும் வேதனையோடும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எத்தனை காலத்திற்கு இந்த வேதனைகள்.

தகித்துக்கொண்டிருந்த கால் களிலே சில்லென்ற உணர்வு. அந்தக் கடையின் முன்புறம் நீர் தெளித்த மண்ணிலே கால் பட்டதும் ஏற்பட்ட சுகம்.

'என் பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டார்கள்!

என் செல்வங்கள் என்மேல் உயிரையே வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்காக உயிரைக் கொடுக்கவுந்தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இது அவளின் உறுதியான நம்பிக்கை.

ஆத்மார்ந்தமான எதிர் பார்ப்பு.

'ஐயோ அம்மா'

காலிலே கண்ணாடித் துண்டு கொண்டு குத்திவிட சரீரென்ற வலிப்பு, அவள் மெல்லக் கண்ணாடித் துண்டை எடுத்தெறிகிறாள்.

அடி மனதிலே ஒரு நெருடல்.

தகுந்த பாதையினிடையில் பட்ட குளிர்மை அவளைத் தொடரப் போவதில்லையோ?

காலிலே இரத்தம் கசிகிறது.

மாமாவிடம் கேட்டுத் தம்பங்கில் முழுமையான உரிமையை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்ற ஆவல்.

தங்கள் வீட்டைச் செம்மைப் படுத்தி, அழகுறச் செய்து அதில்

அம்மாவையும், தங்கையையும் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ வைக்க வேண்டுமென்ற ஆசை.

இவை மூத்தவனிடமும், இளையவனிடமுமிருந்தாலும் தம் இலட்சியத்தை நிலைநாட்ட இருவரும் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவதற்குக் காரணம்.

இருவரையும் தட்டிவிட்டுக் கூத்துப் பார்ப்பதில் ஊருக்குள் பலருக்கும் ஒரு சந்தோஷம். இதில் மாமா பெரும் பங்கு வகித்தார்.

இதனால் வாய்ச் சண்டை, கைச் சண்டையாகி பிளவு பிரிவாகும் நிலை.

'நான் நினைப்பதும், செய்வதுந்தான் சரி; அந்த வழியில் மற்றவனும் வந்தாலென்ன?' என்ற ரீதியில் இருவரும் அழுங்குப்பிடி பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்

இதென்ன சீனி சிந்திக் கிடக்கிறது. அவளுடைய வீட்டுச் சீனிப் போத்தல்தான் உடைந்து கிடக்கிறதோ? அதன் ஒரு துண்டு தான் அவளது காலிப்பதம்பார்த்திருக்க வேண்டும்.

சரசு வீட்டிற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கிறாள். வீடு கிடந்த அலங்கோலத்திலும் கீழான அலங்கோலமாகக் கிடக்கிறது.

மகள் செல்வி தலைவிரிகோலமாகக் கிடக்கிறது.

மகள் செல்வி தலைவிரிகோலமாகக் கன்னம் கன்றிப்போய், விக்சிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

தாயைக் கண்டதும் தூறல் பெருமழையானது போல் சுதறியாழுகிறாள்.

'என்ன செல்வி, என்ன நடந்தது?' சரசு பார்ப்புடன் கேட்டாள்.

'இந்த வீட்டிலே இன்னும் என்னமமா நடக்க வேண்டும்? நாங்களெல்லாம் ஒரு தாயின்ரையயிற்றிலே பிறந்த பிள்ளையளே? அம்மா அண்ணையவை செய்யிறதைப் பாருங்கே' செல்வி முறையிடுகிறாள்.

'எந்த வேண என்ன செய்தவர்?'

'காலமை பெரிய வேண வந்தார். மாமா தந்த வாழைப் பழத்தைத் தூக்கி எறிஞ்சார். சின்ன வேண வீடுமேயவும், வீட்டுச் செலவுக்குமெண்டு பக்கத்து வீட்டு மாமாவிட்டைக் காசு வாங்கினவராம்.'

'உங்களுக்கு மானம் ரோசமில்லையோ? சின்னவர் வாங்கித் தாற பிச்சைக் காசிலே வீடுமேஞ்சு சாப்பிட்டுக் குசாலாயிருங்கோ. என்றை பாட்டன் காலந்தொட்டு இந்தக் காணியுக்கை இருக்கிறும், பாடுபடுகிறும், இது எங்கடை காணி, நான் நட்ட வாழை, அதிலே பழுத்த வாழைக் குலையை எடுத்து எதுவோ பெரிய தானஞ் செய்தமாதிரி அவர் தாரார். இவையும் கையேந்தி வாங்கிச் சாப்பிடுகினம். முதலிலே எங்கடை காலிலே நிற்கப் பழகவேணும்.' என்று கத்தி, நாலு அடியுந்தந்து கோபத்தைத் தீர்த்துப்போட்டுப் போனார்.'

செல்வியின் கை கன்றி வீங்கிய கன்னத்தைத் தடவியது.

சரசு மெல்ல அவளை அணைத்துக் கொண்டாள்.

— ஜஹான்கீர்

வீல் கொடுத்து
வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டது
அங்கம் காட்டும் ஆடை.

குண்டு வைத்திருந்ததை
கண்டு கொண்டார்கள்
வெடித்த சின்னம்

‘பிறகு என்ன நடந்தது.’

‘பிறகு சின்னம் வை வந்தார்,
பெரிய சின்னம் வந்தவரோ? கண
ஆர்ப்பாட்டம் நடந்திருக்கு,
அவரை வீட்டுக்குள் விடவே
டாமெண்டல்லே சொன்னான்.
சாப்பாடும் குடுத்தனியோ?
எண்டு குதிகுதியெண்டு குதுச்
சார். சீனிப் போத்தலைத் தூக்கி
எறிந்தார். என்றை தலைமயிரைப்
பிடித்திழுத்து அடிச்சார்.’

சரசுவின் கால் விண்ணென்று
வலித்தது. இதயத்தின் வலி
அதை விஞ்சியது.

‘அம்மா! நாங்களெல்லாம்
உங்களின்ரை பிள்ளையள்தானே.
பிறகு எனம்மா அண்ணைமார்
தாங்களும் அடிப்பட்டு, என்னையும்
அடிச்ச இம்சைப்படுத்துகினம்.
வீட்டைத் திருத்த, சீர்சிறப்பா
யிருக்க வேணுமெண்டு சொல்லிப்
போட்டி, ஒருத்தரை ஒருத்தர்
விஷம்மாதிரி வெறுத்துச்சொடை
பிடிக்கினம். தங்கச்சியை நல்லா
வைச்சிருக்க வேணுமெண்டு
இவை வாயாலே சொல்லியென்ன?
என்னை நிம்மதியாயிருக்கக் கூட

விடாயின மா ம. எவ்வளவு
வதைக்கினம்?’

மகள் அழுதுகொண்டே
சொன்ன முறைப்பாட்டைக்
கேட்டு சரசு அதிர்ந்துபோய்
நின்றாள். பெரியவன் துவக்கைச்
சின்னவனின் நெஞ்சிலும், சின்ன
வன் கத்தியைப் பெரியவனின்
கழுத்திலும் வைத்துக்கொண்டு
நிற்பது போன்ற ஒரு பிரமை.

‘என் செல்வங்களே வேண்டா
மடா. போதும் உங்கடசுடை,
அபும், அருளும், கருணையும்,
பாசமும் உங்களின் இதயங்களே
வற்றிப்போய் விட்டனவா?’
சரசுவின் ஆத்மா அலறியது.

‘அம்மா மற்றொருவனுடைய
கைகள் என்றை கழுத்தை நெரிச்
சால் என்னுடைய கைகள்
அதைத் தடுக்கும். ஆனால் என்றை
கைகளே என்றை கழுத்தை நெரிச்
கிற நிலையிலே...’ செல்வி தாயின்
மடியிலே முகம் புதைத்து விம்மி
னார்.

அந்தத் தாயின் கற்பனை
களெல்லாம் அவளுடைய கண்
முன்னேயோ அஸ்தமனமாகின்ற
னவா?

சரசுவின் காலிலிருந்து இரத்
தம் வடிவதைக் கவனிக்க எவரு
மில்லை.

‘என்னுடைய பிள்ளைகள்
சுண்டை போடக் கூடாது. நீங்
கள் ஒற்றுமையாய் பாசமுள்ள
சகோதரர்களாயிருக்க வேண்டும்.
என் செல்வங்களே ஒற்றுமையா
யிருங்கள்.’

அந்த வேண்டுகோள் பிள்ளை
களின் இதயங்களைத் தொடுமா?

ஸ்வர்ண ஸ்ரீ பண்டார

எஸ். எம் ஜே. பைஸ்தீன்

ஸ்வர்ண ஸ்ரீ பண்டார சிங்கள
இலக்கியப் பரப்பில் பல்துறை
விற்பன் னராகத் திகழ்ந்தார்.
இலக்கியவாதிகள் இவ்வாறு பல
துறைகளிற் தேர்ச்சி பெற்றிருத்
தல் புதுமை அன்று. அவர்களைப்
பற்றிய தனி ஆள் ஆய்வுகளின்
போதுதான் இச்சிறப்புத் துலக்
கம் பெற முடியும். ஸ்வர்ணஸ்ரீ
சில நவீன இலக்கிய வடிவங்களில்
அதிமேன்மையும், முன்மாதிரி
யும் காட்டியுள்ளார்.

சிலாபம் நகரத்தல் ஸ்வர்ண
ஸ்ரீ பண்டாரவை ஓர் ஆழ்ந்த
இலக்கியவாதியாக எவ்வளவு
பேர் அறிவர் என்று கூற முடி
யாது. ஆனால் அவர் தம் மத்தி
யில் தற்போது இல்லாதபோதி
லும், அவரை ஒரு ‘வெதமஹத்
தயா’ வைத்தியராக அறி
வோர் பலர். அதே போலச் சிங்
களத்திற் சாற்று கவி பாடக்கூடிய
வர் என்பதையும் அறிவார்கள்.
சாற்று கவி மூலம் காரிய சித்தி
களை எதிர்பார்க்கும் நம்பிக்கை
இன்னும் மக்களிடையே இருந்து
வருகிறது. ‘ஸ்ரீ ரத்ன வெத
மெதுர’வை வைத்தியர் ஐயாவின்
வீடாக இன்றும் அறிவார்கள்.
அது பரம்பரையான ஒரு வைத்
திய இல்லமாகும். அது வைத்தி
யச் சுவடிகளின் களஞ்சியமுமா
கும். ஸ்வர்ணஸ்ரீயின் இலக்கியப்
புலமையின் பின்னணி யை இவற்
றிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடி
யும். அவர் சிலாபப் பிரதேசத்
தின் சாகித்தியக் குழுத் தலைவ
ராக இருந்து பிரதேசத்தின்
இலக்கியச் சிறப்புக்களை வெளிப்
படுத்தப் பாடுபட்டார். இன்று
அவரது பெருமைகளை நிலைநிறுத்
தவோ, அவரது இல்லத்தைக்

‘கலைக்கூடமாக’ப் பொலிவேற்
றவோ யார் முன்வருவார்கள்?

வைத்தியம் பொது மக்களை
அளாவிய ஒரு தொழிலாகும்.
ஸ்வர்ணஸ்ரீ தமது மறைவின்
போது ஈடுபட்டிருந்த ஒலிபரப்புத்
துறையால் வான் அலைகள் மூலம்
மக்களை நெருங்கி வர அவரது
இயல்பான இந்த ஆற்றலே உதவி
யிருக்க வேண்டும். இலங்கை
வானொலி ருடனை (தெற்கு)
செங்கடகலை (மத்தி) நோக்கி
விரியத் தொடங்கியபோது வட
மத்தியில் ரஜரட்ட சேவையின்
மூலம் அவர் ஒலிக்கத் தொடங்கி
னார். ரஜரட்ட சேவையைக்
கட்டி யெழுப்பியவர் அவரே.
அதன் மூலம் அப்பகுதி மக்களின்
அவல வாழ்வைச் சட்டக் காட்டி
னார். பின்தங்கிய அப்பிரதேசத்
திலும் இலக்கிய ஆற்றல்கள்
புடும் பெற உதவினார். அவர்
தயாரித்த நூற்றுக்கும் மேற்
பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் பதிவு
நாடாக்ககூட்பல சீர்குலைக்கப்பட்
டுள்ளன வெனக் கூறப்படுகிறது.

ஸ்வர்ணஸ்ரீ ஒரு சிறந்த சிங்
களக் கவிஞர். அவரது கவிதை
ககூட சிலவற்றை உள்ளடக்கி
ஆயத்த நிலையில் இருந்த முதலா
வது கவிதைத் தொகுதி இன்னும்
வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.
எனினும் ரஜரட்ட சேவை பல
இளம் கவிஞர்களுக்குப் பயிற்சிக்
களமாக இருந்துள்ளது.

நாடகத்தின் மூலம் பொது
மக்களை நெருங்க முடியுமாயினும்
ஸ்வர்ணஸ்ரீ அங்கு ஓர் அரிதான
துறையிற் கால் பதித்தார். சிங்
களத்தில் அபத்த நாடகத்தின்
முன்னோடியாக விளங்கினார்.

சாமுவேல் பெக்கட்டின் 'பின் டிபார்ட்' என்ற நாடகத்தை 'பர யூட்டுவோ' (ஓட்டுண்ணிகள்) ஆக 1976-இல் தேசிய நடக விழாப் போட்டிகளுக்கு முன் வைத்தார். அதற்குச் சிறந்த மொழி பெயர்ப்பு, நடிப்பு உள்ளிட்ட ஐந்து விருதுகள் கிடைத்தன. அதற்கு முன்பு சாமுவேல் பெக்கட்டின் 'வெயிட்டிங் போ கோடோ' என்ற அபத்த நாடகத்தை மேடையேற்றி இருந்தார்.

'சிஸ்டமின்' என்ற தேசிய சிங்கள வாரப் பத்திரிகை ஒரு காலத்தில் தென்கிழக்காசியாவிலேயே அதிகம் விற்பனையாகும் பத்திரிகை எனப்பட்டது. இது பிரதிகளின் எண்ணிக்கையளவால் அமைந்ததாகும். எனவே இலட்சக் கணக்கானோர் வாசித்த 'சிஸ்டமின்' விற்தான் 'அல்மேதாக்கள் பந்தடிக்கிறார்கள்' என்ற சிறுகதை முதலில் வெளியானது. இக்கதை அவருக்குப் பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இக்கதை உள்ளிட்ட சிறுகதைகள் தொகுப்பு வெளியானபோது அத்தொகுதிக்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது.

'அல்மேதாக்கள் பந்தடிக்கிறார்கள்' என்ற சிறுகதை 'கிஸ்டமின்'வில் வந்தவுடன் அதன் தட்டச்சுப் பிரதியொன்றை ஸ்வர்ணஸ்ரீ பண்டார என்னிடம் தந்தார். தமிழில் அதை மொழி பெயர்த்து அறியச்செய்ய அவர் எதிர்பார்த்திருந்தார்.

'அல்மேதாக்கள் பந்தடிக்கிறார்கள்' என்ற சிறுகதை ஒரு நிறுவனத்துக் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. இது ஸ்வர்ணஸ்ரீ சிறுவனாக இருந்தபோது உய்த்த சொந்த அநுபவத்தின் கூற்றாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியதில்லை. அவ்வாறே இதனைக் கற்பனை

என்று கூறித் தப்புவதற்கும் இடமில்லை. மனவுனைச்சலின் வெளிப்பாடு எவ்வாறு ஒரு சிறந்த சிருஷ்டியாக மாட்டாதோ அது பேர்லவே அநுபவத் தன் 'மூலம்' எதுவாயினும் அதனைக் கலை நயத்துடன் படைப்பதே சிறந்த சிருஷ்டியாகும்.

அவ்வாறாயின் இச் சிறுகதையின் கலை நயம் விவாதத்துக்குரியதே. வர்க்கப்பேதத்தை அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். சிறுகதாசிரியர் பன்னிரண்டு வயதெல்லையிலான ஓர் இலங்கைச் சிறுவனுக்குத் தெளிவான வர்க்கப்பேதம் இருக்குமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்படலாம். ஏனெனில் பாடசாலையின் வகுப்பையும், சமூகத்தின் வகுப்பையும் அவன் வேறுபடுத்திக் காண்பதை அறிகிறோம். எனவே கதாசிரியரே அச்சிறு பராயத்தைக் கடந்தபின் உள்ள நிலையில், அச்சிறுவனில் ஏற்றிக் கூறுவதாகத் தோன்றும். ஆனால் ஆசிரியர் வாசகரில் தோற்றுவிக்க எண்ணும் உணர்வுகளை பந்தடிப்பை வெறுமனே விவரித்துக் காட்டுவதால் மட்டும் தூண்டவிட முடியுமா என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இங்குதான் ஒரு பந்தாட்டக் காட்சியை ஒரு நிருபர் விவரிப்பதற்கும் ஒரு கலைஞர் விவரிப்பதற்கும் வேறுபாட்டைக் காண்கிறோம்.

பிரதேசத்துச் சாகித்தியக் குழுத் தலைமை, தேசிய நாடக விருது, சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, ரஜரட்டை ஓலிபரம்புப் பணி போன்று முன் குறித்த அவரது பெருமைகளைக் கட்சி சார்ந்த எய்துப்பாடுகளாக எடுத்துக் காட்ட முடியும்தான். ஆனால் ஸ்வர்ணஸ்ரீயின் படைப்புக்களின் தொனி இம்முரண்பாட்டை மீறிய ஒரு மனிதநேயத்துடன் விளங்கிய மையை அவருடன் பழகியோர் அறிவார்கள்.

ஐவாஹர்லால் நேருவின் தீர்க்க தரிசனம்

ஏ. எஸ். மூர்த்தி

மறுசீரமைப்பு (பெரிஸ்த்ரோய்கா), பகிரங்கத் தன்மை (கிளாஸ் ஷோஸ்ட்) ஆகியவை சோவியத் சமூகத்தின் புதிய அம்சங்கள். சோஷலிச அமைப்பை மேம்படுத்தவும், அது வீறுகொண்டு துப்புடன் முன்னேறுவதற்குமென, நன்கண்களுக்கு முன்னர்தன், மிகாயல் கோர்ப்பசேவ் மேற்கொள்ளச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தார்.

உற்பத்தி சாதனங்கள், உற்பத்தி அமைப்பு, அரசியல் நிர்வாகம், அதிகாரம் ஆகியவற்றிலிருந்து மக்கள் அன்னியப்பட்டிருப்பதை அகற்றி, எல்ல மக்களின் ஆக்கத் திறனைத்தையும், சமுதாய மேம்பட்டிற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதே, அந்தச் சீர்திருத்தங்களின் நோக்கம். அதுவே உண்மையான மார்க்சிய-லெனினை அணுகுமுறை என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்வார். மறுசீரமைப்பும், பகிரங்கத் தன்மையும் மக்களை முதன்மைப் படுத்துகிறது.

அதனடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பையும், சொத்து உறவுகளையும் ஜனநாயகப் படுத்தி, சமூகத்தின் தார்மிக, கல சாரமட்டத்தினை மேலும் உயர்த்தவே, கோர்ப்பசேவின் தலைமையில் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி முயலுகிறது.

சோவியத் நாட்டின் அண்மைக்காலச் சீர்திருத்தங்களுக்கும், ஐவாஹர்லால் நேருவுக்கும் என்ன தொடர்பு? ஏனெனில் நேரு மறைந்து கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகி விட்டதே?

ஆனாலும், ஒரு விதத்தில் தொடர்பு இருக்கவே செய்கிறது.

நேரு மார்க்ஸ் எங்கல்ஸ், லெனின் நூல்களை ஆழ்ந்து படித்தவர். அவரது தத்துவத்தின் சித்தந்தப் போக்கில், மார்க்சியத் தத்துவத்திற்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. அதனாலேயே அவர் இந்திய நாட்டை 'சோஷலிச மாநில' சமுதாய மக்கக் கனவு கண்டார். அவரது கருத்துக்கள் உருவாவதற்கு, 1927-ஆம் ஆண்டு அக்டேபர் புரட்சியின் 10-வது ஆண்டு விழாவிற்கு அவர் சோவியத் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தது, காரணமாக அமைந்திருக்கக் கூடும்.

அவரது விஜயம் 3 நாட்களே நீடித்தது. அந்த மூன்று தினங்களில், அவர் சோவியத் ஐந்துபதி மிக்காயல் காலினின், அமைச்சர் லுனசார்ஸ்கி, தேசியப் பொருளாதாரக் கவுன்சில் தலைவர்குபிஷேவ் ஆகியோரைச் சந்தித்தார், ஒரு சாதாரணப் பயணியைப் போன்று அல்லாமல், தன் கண்களையும், காதுகளையும் நன்கு திறந்து கூரிய மக்நுட்பத்துடன், சோஷலிசத்தின் நேரிய அம்சங்களைக் கண்ட அவருக்கு அதன் எதிர்மறை அம்சங்களும் தென்படவே செய்தன.

இந்தியாவுக்குத் திரும்பிய பின்னர், அவர் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, “சோவியத் ரஷ்யா” என்ற சிறியதொரு நூல் வெளியிடப்பட்டது. அது “நடு நிலையுணர்வற்று” இருப்பதாகக் கருதி, சோவியத் நாட்டில் அன்று வெளியிடப்படவில்லை. “ரஷ்யா குறித்த கருத்து ஏதும் கொள்ளாதிருப்பது கனம்; அதைக் காட்டிலும், அதன் சாதனைகளையும், தோல்விகளையும், விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையில் நிர்ணயிப்பது கடினம், உலகமே சோவியத் ரஷ்யாவை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டுள்ளது; சிலர் பயத்துடனும், வெறுப்புடனும், அதனைக் காண்கின்றனர்; வேறு சிலர் மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும், அந்தப் பாதையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற துடிப்புடனும், அதைக் கவனித்து வருகின்றனர்” என்று அவர் எழுதினார். எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கவும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் புகழ்ந்துரைத்தார்; சோவியத் ஜனநாயகத்தின் எளிய, ஆடம்பரமற்ற தோற்றத்தை வியந்தார். செல்வச் செருக்கையோ, கொடிய ஏழ்மையையோ தான் அங்கு காணவில்லை என்றார். அதே உமயத்தில், ஸ்டாலின் தலைமையில் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தையும் அவர் விமர்சித்தார்.

ஆனால், இன்று ஸ்டாலினது அதிகார துஷ்பிரயோகம் சோவியத் நாட்டிலேயே கடுமையாக விமர்சிக்கப்படுகிறது.

சோவியத் அமைப்பில் உள்ள சில திரிபுகளையும், குறைகளையும், மூன்று தினங்களில், உணரக்கூடிய நேருவின் கூரிய நோக்கு எவரையும் வியப்பிலாழ்த்தக் கூடியது. அடினால்தான், சோவியத் நாட்டில் அண்டையில் வெளியிடப்பட்ட நேரு பற்றிய நூலின் முகவுரையில் மிக்காயல் கோர்ப்பசேவ் கீழ் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: “தனது காலத்திற்கும் அப்பாற்பட்டிருந்த தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் படைத்த அரசியல் வாதி நேரு... விரிந்து பரந்த கண்ணோட்டமும், இன்று நாம் புதிய சிந்தனை என்று கூறுகிறோமே, அந்தக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் குறுகிய இன, மத நலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டுச் செயல்படும் திறனும் அவருக்கு இருந்தது”.

நேருவின் கருத்துக்கள் இன்றைய உலகிற்கும் மிகப் பொருந்துபவையேயாகும். மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளிடையே சபாநாயக சகவாழ்வின் வலியுறுத்தும், பஞ்சசீலக் கோட்பாடுகள், இன்றைய சர்வதேசக் கடமைகளுக்கு முற்றிலும் உடன்பாடானதே.

வெள்ளி விழா மலர்

இம் மலர் தயாராகின்றது. தரமான சுவைஞர்கள் காலம் தாழ்த்தாமல் மலரைப் பெறுவதற்காக எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்களின் நண்பர் இலக்கியத் தரமான நூல்களை விரும்புவவராக இருக்கலாம். அவர்களிடம் ‘வெள்ளி விழா மலர்’ பற்றிய தகவலைத் தயவுசெய்து தெரியப்படுத்தி வையுங்கள். உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய உணர்வு கலந்த ஒத்துழைப்பின் மூலம் இந்த மண்ணை இலக்கியத் துறையில் செழுமைப்படுத்துவோம்.

— ஆசிரியர்

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி

பொதுவாக இந்து மதத் துறவிகளே முனிவர் என்று அழைக்கப்படுவதால், வீரமாமுனிவர் என்றதும், புதிதாகக் கேள்வியுறும் எவரும் இவரை ஒரு கத்தோலிக்கத் துறவி என எண்ணமாட்டார்கள். பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இத்தாலியிலிருந்து இந்தியாவந்த கத்தோலிக்கத் துறவியான ஜோசெப் கொன்ஸ்டன்ரைன் பெஸ்கி என்பவர் தான் இந்த வீரமாமுனிவராவார். தமிழகத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவந்த இவர், தமிழைப் படித்து, தமிழில் மூழ்கி, தமிழறிஞரான கதை மிகவும் வித்தியாசமான ஒன்று.

வீரமாமுனிவர் முதல், நம் கண்முன்னே சமீபப் பணிசெய்து மறைந்த தமிழ்த் தூதின் தந்தை என்று போற்றப்பட்ட தனிநாயகம் அடிகள் வரை பல கிறிஸ்தவர்கள் அளப்பரிய தமிழ்ப்பணி செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களில் வீரமாமுனிவர் சிறப்புப் பெறுவதன் காரணம் இவர் ஒரு தமிழரல்ல தவர் என்பதாகும். இத்தாலியிலிருந்து தமிழ்

நாட்டிற்கு மதம் பரப்புவந்த அவர் இங்கு ஒலித்த தமிழ் மெழிதல் காதல் கொண்டு, தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லாம் படித்துச் சுவைத்ததுடன், தமிழ்வளர்ச்சிக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். அந்நியரான இவர் கம்பனிடேயல், கவி காள்ராசன் போல், இளங்கோவைப்போல், ‘தேம்பாவணி’ என்ற இன்சுவைக் காவிப் படைத்தாரெனில் யார்தான் வியக்காமல் இருக்க முடியும்?.

யோகி சுத்தானந்த பாரதி அவர்கள் இவரைப் பாராட்டிக் கவி சமைத்தபேது இவரை அகத்தியருக்கு ஒப்பிட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. டாக்டர் மு. வரதராசனார், பேராசிரியர் பூரணலிங்கம்பிள்ளை, அறிஞர் தனிநாயகம், கல நிதி தேவசகாயம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் செல்வநாயகம், அமரர் கைலாசபதி, மற்றும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை ஆய்வுசெய்த அனைவரும் வீரமாமுனிவரின் பணிகளை விதந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

இவரது பணிகளைச் சுருங்கக் கூறின, தமிழ் அகராதி ஒன்றை

அமைத்தமை, செந்தமிழ்க் காவி யமாம் 'தேம்பாவணி' பாடியமை, தமிழ் உரை நடைக்கு உயிரூட்டியமை, திருக்குறள் முதலாம் நூல்களை மேற்கத்திய உலகுக்கு மொழிபெயர்த்துத் தமிழின் சிறப்பினை உலகுக்கு ணர்ந்தியமை, இன்று வளர்ந்துள்ள தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு முன்னோடியாக 'பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்' என்னும் கதைகள் சமைத்தமை, வைத்திய நூல்கள் வெளியிட்டமை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்று தமிழகத்தில் எழுதும் பலரும் தமிழைக் கொண்டுவிட்டு, ஆங்கில உரையாடல்களைத் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதி, எம் மொழியின் சிறப்பினை மங்கிடிச் செய்யும் பச்சைத் துரோகத்தனத்தின் முன்னே, தமிழில் இலக்கியம் படைத்த வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பற்றை என்னென்று எடுத்துரைப்பது என்றே தெரியவில்லை! மேற்கில் இருந்து இங்கே வந்து, எம் மொழியைப் பயின்று வாழும் மக்களின் பண்பாடோடு ஒற்றி, எமது மொழியைச் சிறப்பித்த இவர் பேன்றவர்களின் பணிக்கு முற்றிலும் முரணாக, போலி மக்கத்தில் மேற்கத்திய சூழலில் இலக்கியம் படைக்க விரையும் இன்றைய எழுத்தாளர்களை யாருமே மன்னிக்க முடியாது.

புனித சவேரியரும், தத்துவப் போதகரும் வித்திட்டுவிட்டுப் போன பணியினைத் தொடர வந்த பெஸ்கி, தமிழ் மொழி இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களின் சிந்தனையின் வெளிப்பாடு என்பதனை ஐயம் திரிபுற அறிந்து கொண்டார். தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, மொழி இவற்றிற்கிடையிலான பின்னணிப் பிணைவு என்பவற்றைப் புரிந்து கொண்டு, மக்களிடமிருந்து அன்பியப்பட்டுப் போகாமல்

இணைந்து மறைப் பணியினைச் சிறப்பிடன் செய்ய மொழியறிவு இன்றியமையாதது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, முத்தமிழை முறையாகக் கற்றுள். வள்ளுவர் வக்கினை உணர்ந்து, சீவக சிந்த மணியைப் பயின்று, சிலம்பில் சிந்தையை இழந்து, கம்பன் கவியில் நனைந்து சமீழ் வெள்ளத்துள் மூழ்கி வீரமாமுனிவர் ஆனார். இந்து மதத்தவரை கிறிஸ்தவர்களாக்க வந்த இவர். தான் ஒரு தமிழகை மாறினார். தமிழையும், சைவத்தையும் பிரித்திட முடியாத உண்மையை உணர்ந்து இவர் மதிநுட்பத்துடன் கிறிஸ்தவக் கையொன்றினையும் காவி யமாக்க முயன்றார். அச்சுயநல நேக்கின் அறுவடையே 'தேம்பாவணி' எனினும் இது ஒரு சிறந்த தமிழ் இலக்கிய நூலானது. வீரமாமுனிவரின் உள்ளம் இலக்கிய இன்பத்தின் கொள் கலமாய் இருந்தது எனினும் அவரது உணர்வானது சுயப்பணியிலேயே மூழ்கியிருந்தமை வெட்ட வெளிச்சம். அவ்வுணர்வே அவருக்கு உயிராக இருந்தையால், சமய உண்மைகளை இலக்கிய இன்பம் ததம்ப மக்களிடையே பரப்புவதற்கான வழியை ஆராய்ந்தார். கிறிஸ்தவக் கப்பியம் எதுவும் தமிழில் இல்லையே என்ற குறையைப் போக்கிடவே, சூசையப்பர் என்னும் வளஞர் வரலாற்றைச் செவிக்கிய செஞ்சொற்பாக்களால் மாலைக் கிச்சிந்தை மயக்கிடும் 'தேம்பாவணி' ஆக்கினார். தமிழ் மக்கள் என்றும் போற்றிப் பயிலும் வடாமலை யாய் விளங்கவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தால் உருவாக்கப்பட்ட இக்கவியம் ஒரு பகுதியினரால் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற போதிலும், இக்காவியத்தின் சுவையும், குணமும் வேறு எதற்கும் குறைந்தது இல்லை என்பதை எவராலும் மறுத்திட முடியாது.

மூன்று காண்டங்களைக் கொண்ட இத்தாலியன் தந்தக் கூட்டான இப்பாட்டுக்கள் மூவாயிரத்தி அறுநூற்றிப் பதினைந்தாகும், இயேசுவின் தந்தை பார்சூசையின் வரலாற்றைப் பக்திச் சுவை நனி செட்டத் தமிழ் ரல்லா வேற்று நாட்டுத் துறவியான வீரமாமுனிவர் தமிழில் வடித்தோது, கதை மாந்தரைத் தமிழராக்கி, கையினைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்ப உருவக்கினார். வல்லமிகையக் கம்பர் தமிழறியச் செய்தது போலவே, மரிஅகிர்தான் படைத்த இவ்வரலாற்றுக் காவி யம் வீரமாமுனிவரின் தமிழ் வடிவம் பெற்றது. கம்ப ராமாயணம் போலவே இதுவும் சில தேவைக்கேற்ற பாற்றங்களுடன் புதுக்காவியம்போல் படைக்கப்பட்டது பாலஸ்தீனமும் ஜெரூசலமும் தமிழ்நாடு நகரங்கள் போலவே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அங்கில்லத அன்னம், சூயில், யானைமுல்லானவை காவியத்தில் வருகின்றன; ஒட்டகமும் பேர்ச்சமும் இல்லை. இது ஒரு தமிழ்க் காவியமாகப் பரிணமிக்கின்றமைக்கு வீரமாமுனிவரின் இவ்வாறான அணுகு முறைகளும் காரணிகளாகின்றன.

தமிழ் இலக்கியம் கொண்ட அத்தனை மரபுகளையும் உள்ளடக்கிய தேம்பாவணியில் துறவறம் புகழப்படுகிறது; இவ்வறம் போற்றப்படுகிறது. எனினும் ஐம்பெரும் காவியங்களிலுள்ள மிகுதியான காதல் வர்ணனைகள் இதில்லை.

தேம்பாவணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் கலாநிதி தேவசகாரம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:—

'முனிவரின் வாடாமாலையாம் தேம்பாவணி சிந்தாமணியின் காப்பிய நடையைத் தழுவி, திருக்குறளின் அரிய கருத்துக்க

ளில் தோய்ந்து, கம்பரின் கவிச்சுவை கனியப் பாடப்பட்டது. அது கருத்துக் கருவிலும்; கற்பனைக் களஞ்சியம்; அறியாமை இருளை அகற்றி அறிவொளியைப் பரப்பும் சுடர் விளக்கு. பக்திநெறியைப் பரப்பும் எழிற்காப்பியம்', (தொண்டன் ஐப்பசி, கார்த்திகை, 1987)

வீரமாமுனிவர் பண்டைய தமிழ் இலக்கணங்களில் உள்ள இடறல்களைக் கண்டு, 'தொன்றால் விளக்கம்', 'கொடுத்தமிழ் இலக்கணம்' என்னும் நூல்களையும் இயற்றித் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு சீரான இலக்கண வரம்பை உருவாக்கினார்.

தமிழ் மொழியில் தோன்றிய முதலாவது அகராதி எனக் கருதப்படும் 'சதுரகராதியை'ப் படைத்தவரும் இவரே. அகரவரிசையில் சொற்களைத் திரட்டிப் பொருள் விளக்கினார். மேலும் தமிழ் இலத்தீன் அகராதி, தமிழ்—போர்த்துக்கீச அகராதி என்பனவற்றை உருவாக்கி நம் மொழியைப் பிறர் அறியச் செய்தார். தொடர்ந்து வந்த கிறிஸ்தவத் துறவிகள் தமிழ் படித்து, மட்டும் பரப்பிடவும் இவ்வகராதிகள் பெரிதும் உதவின.

தொன்மையான மொழியான தமிழ், அண்மையில் ஓர் இத்தாலியரால் செழுமைப் படுத்தப் பட்டுள்ளமை பாராட்டுதலுக்குரிய விடயம். இவரது அகராதிப் பணியால் தமிழ் அறிவு தமிழர் மத்தியிலேயே வளர்ந்திட வழிபிறந்தது.

தமிழுக்குப் பெருமை தேடித் தந்தவர்களில் முக்கியமான ஓர் இடம் வீரமாமுனிவருக்கு உண்டென்றால் அது மிகையாகாது.

நானும் எனது நாவல்களும்

5

செங்கை ஆழியான்

ஈழத்தில் தமிழ் மக்களிடையே வேரூன்றியுள்ள சமூகநோயான சாதிப் பாகுபாட்டின் இழிநிலைகளைச் சித்திரித்து 1925-ஆம் ஆண்டில் இடைக்காடர் எழுதிய 'நீலகண்டன் ஒரு சாதி வெள்ளாளன்' என்ற முதல் நாவலிலிருந்து, 1989-இல் சோமகாந்தன் எழுதிய 'விடிவெள்ளி பூத்தது' என்ற நாவல்வரை பல நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சொக்கன் (1963), செ. கணேசலிங்கன் (1965), செங்கை ஆழியான் (1971), கே. டானியல் (1972), தெணியான் (1973), செ. யோகநாதன் (1976), தி. ஞானசேகரன் (1979), சோமகாந்தன் (1989) ஆகிய புனைகதையாசிரியர்கள் சாதிப் பிரச்சினைகளின் பல்வேறு கோடு வடிவங்களைத் தமது நாவல்களில் சித்திரித்துள்ளனர்.

காலவரன் முறையில் நாவலிலக்கியத்தின் நவீன வடிவத்தில் முதன்முதல் சாதிப் பிரச்சினையைக் கருவாகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல் 'சீதா' ஆகும். அதனை ஆக்கிய பெருமை 'டொக்கன்' அவர்களைச் சாரும். இந்த நாவல் 1963-இல் 'விவேகி' சஞ்சிகையில் தொடராக வெள்வந்தது. பின்னர் 1974-இல் நூலுருப் பெற்றது. அவரை அடுத்து சாதியை எரியும் பிரச்சினையாகத் தமது நீண்ட பயலும், 'எடங்கு, போர்க்கோலம் முதலான நாவல்களில் செ. கணேசலிங்கன் சித்திரித்துள்ளார். அவரின் பின் சாதிப்பிரச்சினையை

அடிநாதமாகக்கொண்டு ஆக்க விலக்கியம் படைத்தவன் நான் ஆவேன். ஆயிரத்துத்தொராயிரத்தி எழுபத்தொன்றில் 'மயான பூமி' என்ற தலைப்பில், நான் தொடர் நவீனமாக எழுதிய நாவலே பின்னர் 'பிரளயம்' என்ற பெயரில் நூலுருவில் வெள்வந்தது. மயான பூமி 1971-இல் 'சிரித்திரன்' சஞ்சிகையில் தொடராக வெ வந்தது. 'பிரளயம்' என்ற பெயரில் வீரகேசரிப் பிரசுராகப் பின்னர் வெளிவந்தது. 1976-இல் அவ்வாண்டிற்குரிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசினையும் சுவீகரித்துக்கொண்டது.

சாதிப்பிரச்சினைகளைக் கருவாகக்கொண்டு, நாவல்களை ஆக்கிய இலக்கிய கர்த்தாக்களில் சொக்கன், நான், தி. ஞானசேகரன், சோமகாந்தன் ஆகியோர் தனிர்ந்த ஏனைய நால்வரும், சாதிப்பகுபாட்டினை வர்க்கச் சார்புடைய பிரச்சினையாகக் கருதினர். தமக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், தரமறுக்கப்படும் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும் கிளர்ந்தெழும் மக்கட் போராட்டமே தீர்வு எனக் கருதி ஆக்க நாவலைப் படித்ததால் அவை இறுதியில் யதார்த்தப் பண்பியலிலிருந்து விலகியமைந்தன. ஆனால் ஏனையோர் சாதிப்பாகுபாட்டினைச் சமூக விமர்சனநோக்கில், நடைமுறைச் செயற்பாட்டினடியாக நோக்கினர். அதனால் அவர்களது நாவல்கள் கருவிலும், சமூகச் செய்தியிலும் வேறுபட்டமைந்தன.

சாதிப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு நான் இரண்டு நாவல்கள் எழுதியுள்ளேன். ஒன்று பிரளயம்; மற்றையது 1987-இல் ஈழநாடு வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்த 'அக்கினி'. இவற்றினைவிட 'அக்கினிக் குஞ்சு' என்ற குறுநாவலிலும், சிரித்திரன் ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த 'நிலமகளைத்

தேடி...' என்ற குறுநாவலிலும் சாதிப் பிரச்சினைக்கு நான் காட்டுந் தீர்வு வித்தியாசமானது. பிரளயத்திலும், அக்கினியிலும் சாதிப் பாகுபாட்டினை நீக்குவதற்கு உடனடிமார்க்கமாக மூன்று சமூகச் செய்திகளை முன் வைத்துள்ளேன். சாதி ஏற்றத் தாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி வசதி, செல்வ வசதி, தொழில் மாற்ற வசதி ஆகிய மூன்றும் கிடைக்கில் சமூக அந்தஸ்து தாமே கிடைப்பதாக இந்த நாவல்களில் அநுபவபூர்வமாகச் சித்திரித்துள்ளேன். பிரளயம் நாவலில் கல்வியாலும் சாதியடிப்படையல்லாத தொழில் மாற்றத்தாலும் சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் காட்டியுள்ளேன். அதனால் தான் பிரளயம் நாவலின் முன்னுரையில் ஒரு சமூகத்தின் விழிப்பையும், மாற்றத்தையும் இந்த நவீனம் பேசுகின்றது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். 'நிலமகளைத்தேடி' என்ற குறுநாவலில் யாழ்ப்பாண மண்ணில் ஒரு குழி நிலந்தானும் உரிமையில்லாத ஒருவன், சாதிப் பாகுபாட்டால் பாதிக்கப்பட்டவன், வன்னிக்கு வந்து தனக்கென நிலத்தையும், யாழ்ப்பாண மண்ணில் நிலத்தைச் செந்தமாக வாங்கக்கூடிய பணத்தையும் தேடிக்கொள்கிறான். 'அக்கினியில்' இரண்டு மூன்று ரூபாவிற்காகப் பத்துத் தென்னைமரங்களில் ஏறித் தேங்காய்பறித்த ஒருவன், வெளிநாடு சென்று இரண்டு மூன்று இலட்சங்களுக்கு அதிபதியாக யாழ்ப்பாணம் வருகிறான், குடிசை மாளிகையாகிறது. அவனிடம் மற்றவர்கள் தொழில் பெறுகிறார்கள். இவற்றால் அவர்களின் சமூக அந்தஸ்து உயர்கிறது.

சாதிப்பாகுபாட்டால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் மற்றவர்களால் வழங்கப்படுவனவல்ல. அவர்களால் எடுக்கப்படுபவை. தொழில்செல்,

வம், கல்வி ஆகியவற்றால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள் அவற்றினை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது என் நாவல்களின் செய்திகள். என் இவ்வகை நாவல்களின் பாத்திரங்கள், சமூகத்தில் தம்மை உயர்த்திக்கொள்ளும் மார்க்கத்தை யதார்த்தபூர்வமாகக் காண்பிப்பார்கள், கல்வி, பெல்வம், தொழில் என்பவற்றினால் சமூகத்தில் உயர்ந்துள்ளவர்களைப் பார்த்து அருகைப்பட்டு, அவர்களைத் தம் மட்டத்திற்கு வீழ்த்தி மகிழ்வு காண விழைபவர்களல்லர், கல்வி, செல்வம், தொழில் என்பவற்றினைப் பெற வழிகண்டு, அவர்கள் மட்டத்திற்குத் தம்மை உயர்த்த நினைப்பவர்கள். அதுதான் இன்றைய யதார்த்தம். கண்கூடு. என் சாதிப்பிரச்சினை சம்பந்தமான நாவல்கள் இவற்றினைத் தான் பேசுகின்றன.

சாதிப் பாகுபாட்டின் கொடூரப் பிரச்சினைகளுக்கு வர்க்க முரண்பாடுகளே அடிப்படைக் காரணமாயினும், பேர்க்குணங் கொண்ட தொழிலாள ஒன்றிணைப்பு, மக்கள் போராட்டமாக வெடிப்பதற்கு நமது நாட்டின் நவீன சேஷலிச ஜனநாயக அரசமைப்பில் உடனடி மார்க்கமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வசக் கல்வி, இவ்வசப்பாடல் வசதி, விரும்பிய தொழில் செய்யும் உரிமை என்பன இந்த மண்ணில் சகமருக்கும் கிட்டும் தடைப்படா உரிமைகளாகும். பெரிய இலக்கினை அடைவதற்கு முன், தம் நிலைப்படிக்களைத் திடமாக உருவாக்கிக் கொள்வதில் எவ்வித இடருமில்லை. அத்தகு திடமான நிலைப்படிக்களை உருவாக்கும் மார்க்கங்களே சாதிப்பாகுபாட்டின் நிலைகளமாகக் கொண்ட என் நாவல்களின் சமூகச் செய்திகள் என்பேன்.

எனது பிரளயம் என்ற நாவல்குறித்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்: “குறிப்பாகச் சாதி ஏற்றத் தாழ்வு என்ற சமூகக் குறைபாட்டைப் பொருளாகக் கொண்டு இவ்வாறும் படைக்கப்பட்ட பிரளயம் நாவல் யாழ்ப்பாணக் கிராமமொன்றிலே நிகழ்ந்து வரும் சமுதாய மாற்றத்தை அதன் இயல்பான நடப்பயல்புடன் காட்டுவது, நீண்ட காலமாக உயர்சாதிக்குக் குடியைச் செய்துவந்த சலவைத் தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்று கல்வி, பிறமொழி முயற்சிகள் என்பவற்றால் அக்குடியை நிலையிலிருந்து விலகிப் புதிய வாழ்க்கை முறைக்கு அடியெடுத்து வைக்க முயல்வதே இந்த நாவலின் கதைப் பொருள். இம்மாற்றத்திற்கு உயை தலைமுறை முனைந்து நிற்கிறது. ஆனால் புதிய தலைமுறை பாரம்பரியச் சிந்தனையோட்டத்திலிருந்து விடுபட முடியாமல் நிற்கிறது. இதனைப் பிரளயம் கவையட எடுத்துக் காட்டுகிறது” என்கிறார். (காட்டாறு, முன்னுரை) — தொடர்ந்து இவ்வாறு அவர் எழுதியுள்ள பல நாவல்களிலும் அடிநாதமாக இழையோடி நிற்கும் புதுவகு சமூகப்பார்வை யாகும். சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் அவர் கொண்டுள்ள தணியாத தாகம் இந்த ஆக்கங்களில் புலப்படும். இத்தாகம் இன்னும் அவருக்குத் தீரவில்லையென்பதை அவரது அண்மைக்கால எழுத்துக்கள் புலப்படுத்தி வருகின்றன. இத்தகைய சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு இலக்கிய வடிவம் தருவதில் செங்கை ஆழியான் தனது சமகால எழுத்தாளர்களிலிருந்தும் வேறுபட்டுத் தனக்கெனச் சில தனித்தன்மைகளைக் கொண்டவராகத் திகழ்கிறார். குறிப்பாகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து கதையம்சத்தை தேர்ந்து கொள்வதிலும், கதை

மாந்தரின் குணநலன்களை உருவக்கி வளர்த்துச் செல்வதிலும், கதையை விபரிக்கும் முறையிலும் அவரது தனித் தன்மைகள் தெளிவாக வெளியப்பட்டன. சமூகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து கதையம்சத்தைத் தேர்ந்து கொள்வதில் சிலரைப்போலக் கோட்பாட்டு ரீதியான அணுகுமுறைகளை அவர் கடைப்பிடிப்பதில்லை. சமூக மாந்தரின் சராசரி உணர்வுகளை அடியாகவே அதனைத் தேர்ந்தெடுப்பார். இந்தப் பண்பை அறுபதுகளின் தொடக்க ஆண்டுகளிலிருந்து இன்றவரை தொடர்ந்து அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக அறுபதுகளின் காலத்தின் குரல்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் இவர் எழுதிய “சாதி” என்ற கதையும், எழுபதுகளில் எழுதிய “பிரளயம்” என்ற நாவலும் சாதி ஏற்றத் தாழ்வு என்ற சமூகக் குறைபாட்டைப் பொருளாகக் கொண்டவை. பொதுவாகக் கோட்பாட்டு ரீதியில் இப்பிரச்சினையை அணுகுவோர் தாழ்த்துவோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகிய இரு சாராருக்குமிடையிலான போராட்டமாக மட்டுமே இதனை நோக்குவர் ஆயின் செங்கை ஆழியான் அப்பொது அடிப்படைக்கு அப்பாற் சென்று தாழ்த்தப்படுவோரின் உள்ளேயே காணப்படும் தீண்டாமையையும் புதிய தலைமுறை எழுச்சிகளையும் உயர்சாதி யாரிடம் நிகழ்ந்து வரும் மன மாற்றத்தையும் கதையம்சங்களாகக் கொண்டார்..... பிரளயம் நாவலின் சமுதாயத்தின் இயல்பான மாறிவரும் நிலை கதையம்சமாகிறது. கதை மாந்தரின் குணநல உருவாக்கம் என்ற வகையிலும் மேற்படி பிரளயம் நாவல் செங்கை ஆழியான் தனித் தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறது’ எனப் பேராசிரியர் சு. வி. குறிப்பிடுகிறார்.

“சாதிப் பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்ட ஈழத்து தமிழ் நாவல்கள் பலவும் சலவைத் தொழிலாளர் சமூகத்தை ஏனைய தாழ்த்தப்பட்டோருடன் இணைத்தே நோக்கியுள்ளன. குறிப்பாக கே. டானியலின் நாவல்களில் ‘பஞ்சமர்’ என்ற பொதுப் பிரிவில் இச் சமூகத்தினர் காட்டப்பட்டனர். சலவைத் தொழிலாளர் சமூகத்தை மட்டுமே தனிக்கவனத்தில்கொண்ட படைப்பு என்ற வகையிலும் இந்நாவல் குறிக்கிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடையதாகிறது.” (பிரளயம் முன்னுரையில் கலாநிதி நா. சு.)

எனது அக்கினி நாவலில் பிரளயத்தலும் வேறுபட்ட ஒரு சமூக எழுச்சியைக் காட்டியுள்ளேன். இச்சமூகத்தில் உரிமைகளைப் பெற்ற நிலையில் உறவுகளைப் பெற விழையும் சமூக நிலையைச் சுட்டியுள்ளேன். (தொடரும்) ●

உ ங் க ள்

மழலைச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு

நாடுங்கள்

பேபி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அருகாமை)

திருநெல்வேலி.

அத்தனை பேரும் போங்கள்
அத்தனை பேரும் போங்கள்
எத்தனை காலம் ஓடுவீர்
எங்கெல்லாம் ஓடுவீர்?
இத்தரை மீது
எத்துணை ஊர்கள் உள்ளன
அத்தனையும் மறந்து
புத் தலகம் காணவா
புறப்பட்டுப் போகின்றீர்?

இன்னும் இங்கே
மக்கள உள்ளனர்
இன்றும் இங்கே
வளங்கள் உள்ளன.
இன்னும் ஓயா
உழைப்பு உள்ளது
இன்றும் சலியா
உள்ளம் உள்ளது

காட்டு மரங்களிடையே
கவிதை உள்ளது
மா டுச் சாணம்
பொறுக்கி உழைக்கும்
கூட்டம் உள்ளது
சுவலயம் சிறக்க
ஏட்டைப் புரட்டிப்
பாட்டு எழுதும்
கவிஞர் உள்ளனர்
நாட்டுக் குழைக்கும்
நண்பர் உள்ளனர்.

வீடு பற்றி எரியும்போது
கூடு மாறி ஓடும் நீங்கள்
பாடுபட்டு வாழும் வாழ்வு
நாடு துடிக்கும் துடிப்பு
ஏதும் அறியா மக்களாய்
பாரெங்கும் பறந்து
சென்றிட்டீரே!

இனிவரும் நாட்களும்
இனிமையாய் இரா
இருக்கும் நாட்களை

இனிதே கழித்திட
காணி வீடு ஈடுவைத்தும்
பாஸ்போட், விசா
றவலேர்ஸ் செக்குடன்
நீவீர் வேற்றார் யாத்திரை
புறப்பட்டு விட்டீரே!

இம்..... இம்
எண்ணிவிச் சால்வது
வருக என்பதைக்
கருதேன் ஆயினும்
மரபு கருதிச்
சென்று வருக
என்பேன்.

நடத்தல்

— ஈழக் கவி

அதோ ஒளிர்கிறது
அதோ... அதோ...

விழி சூர்யகுஞ்சை
விழுங்கி விட்டது
சூழல்.

இதய பொற்குருவியின்
இறகுகளில்
பச்சை நெருப்பு

வாழ்வுக் குடிவில்
கூரை பறந்து —
குப்பி லாம்பும்
நூர்ந்து விட்டது.

இருந்தும் —
நடத்தல் கஷ்டமில்லை;

அதோ ஒளிர்கிறது
அதோ... அதோ.....

கடிதங்கள்

முற்போக்குச் சிந்தனைகளை இலக்கிய உலகில், ஈழக் தமிழ் மண்ணில் நீங்கள் மேலும் வளர்ந்துள்ளதை, நன்றியுடன் நினைவுகூருவார்.

‘மல்லிகையின் உள்ளடக்கம் அடுத்த - அடுத்த நூற்றாண்டுகளிலும் பேசப்படும் என்பது திண்ணம்’ என்று மல்லிகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; இது உண்மையானது.

மல்லிகை இதழ் வாழும் இதழாக ... வளர்க்கும் இதழாக உள்ளது. சமகாலத்துப் படைப்பாளிகளை மனித நேசம் மிக்கவர்களை அட்டைப் படங்களாக வெளியிட்டு அவர்களைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்வது மிகச் சிறந்த பணியாகும். இலக்கியத்தையும், சிந்தனையையும் ஒழுங்கு படுத்தி முன்னுணர்ச்சியாய்ச் செய்யும் வேலை இது. இது நமது அணியை வலிமைப்படுத்தி வளம் சேர்க்கும்

ஒரு முற்போக்கு இதழ் இருக்கவேண்டிய முறைமைக்கு மல்லிகை ஒரு முன்னோடியாக உள்ளது. கவிதைகளும், கதைகளும், நூல் விமர்சனங்களும், நடைபெற்ற கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகளும்... சர்வதேச அளவிலான இலக்கியத் தத்துவப் போக்குகளை ஆய்வதுமாக உள்ளன.

தோழர் ஜீவா! உங்கள் கடுமையான உழைப்பு, பின்னடையாப் போராட்டம், கூர்ந்த நுண்மதி சமூக நேசத்தை நான் நன்றாகப் பாராட்டுகிறேன்.

சாத்தூர்,

தனுஷ்கோடி ராமசாமி

‘மல்லிகை’ ஆகஸ்ட் இதழ்களும் கிடைத்து. சந்தாதாரர்களிடம் சேர்ப்பித்தேன். ஜனவரி 1990-இல் மேலும் பல சந்தாதாரர்கள் ஜீனைவார்கள். வெள்ளி விழா மலர் — அவுஸ்திரேலியாவிலும் அறிமுகவிழா நடத்தும் எண்ணம் உண்டு. அநேகமாக 100 பிரதிகள் தேவைப்படும். அவற்றை மெயில் மூலம் அல்லது பெரும்பாலும் இங்கு வருவோர் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகை காண்பேன்.

மல்லிகை வெள்ளிவிழா மலர் சிறப்பாக அமையவும் — வெளியீட்டு விழா இலங்கையில் சிறப்பாக நடக்கவும் என் வாழ்த்துக்கள்.

இங்கு கலைமகள் விழா — கவியரங்கு முதலிய இலக்கிய அம்சங்களுடன் சிறப்பாக நடத்தினோம் — தலைமைக் கவிஞர் — வாசு தேவன் என்னை அறிமுகப்படுத்தும்போது மல்லிகையையும் — தங்களையும் குறிப்பிட்டு வாழ்த்தி வரவேற்றார். வீடியோவில் முழு நிகழ்ச்சியும் பதிந்துள்ளோம் — சந்தர்ப்பம் வரும்போது தங்களுக்குக் காண்பிப்பேன். வீரகேசரி — தினகரனில் இந்த விழாச் செய்திக் கட்டுரைகளைப் படங்களுடன் படித்திருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன்,

அவுஸ்திரேலியா,

லெ. முருகபூபதி

வெள்ளி விழா மலர் தயாராகிறது என்பதைக் கேள்விப்பட்டதி விருந்து மனம் ஒரே பரபரப்பாக இருக்கிறது. மல்லிகை ஆண்டு மலர்கள் என்றாலே அது ஒரு சிறப்பாக அமையும் மலர் என்ற நிலை கடந்த காலங்களில் வாசகர்களின் நெஞ்சில் பதிந்துவிட்ட சங்கதி தான். இதுவரை வெளிவந்த எல்லா மலர்களையும் விட, இம்முறை மலரும் மலர் வெகு சிறப்பாக அமைய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பாரிய உழைப்பு இம் மலருக்கு நல்கவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியாததொன்றல்ல. இருந்தும் உங்களுக்கு முன் அநுபவம் உண்டு. எனவே இது உங்களுக்கு முதல் அநுபவமல்ல.

மலர் வெளியீட்டு விழாவை மிகக் கோலாகலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்த வேண்டும். ஒரு முழு நாள் விழாவாக அது அமைவது நல்லது.

மல்லிகையின் கால் நூற்றாண்டுச் சேவையை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கு இவ்விழா பயன்படும் என்பது எனது எண்ணம். மேலும் 1990-ம் ஆண்டில் ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் புதிய பாதையைக் காட்டும் என நம்புகின்றேன்.

கோப்பாய்,

ச. பரமேஸ்வரன்

1989 செப். - ஒக். - மல்லிகை இதழ் படித்தேன்.

ஏ. எஸ். ஸஹானாவின் 'உள்ளிருக்கையில்' சிறுகதை, மனதில் பதிந்தது.

சிறுகதையில் வார்த்தைகள் மிக இயல்பாக அழகுடன் வருகின்றன.

தொய்ந்து போகாத நடை!

தெய்வத்திற்கு முன் அர்ச்சனை செய்பவர்கள் தெய்வத்துக்கு நிகரான அருட் குணம் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிட்டால் மற்றவர்களிடையே அவர்கள் எந்த விதத்திலும் உயர்ந்து நிற்க முடியாது.

அற்புதமானவர்கள்!

இந்த இளம் எழுத்தாளருக்கு என் பாராட்டுகளை மறக்காமல் தெரிவியுங்கள்.

மலர் சிறப்புற என் வாழ்த்துக்கள்.

வடகேவை,

வரதராஜன்

வெள்ளி விழா மலர் அறிமுக விழா இம்முறை மலையகத்தில் இடம் பெற வேண்டும் என்பது எங்களது ஆசை. ஆவன செய்வீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

இன்று மலையகம் புதுப் பரிமாணம் பெற்று வளர்ந்து வரும் பிரதேசமாக மிளிகிறது. இலக்கியத் துறையைப் பெறுத்தவரை இளந்தலைமுறையினர் பேருக்கம் காட்டி வருகின்றனர்

ஆகவே முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நல்ல எதிர்கால முண்டு இங்கு.

வெள்ளி விழா மலர் தமக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்பவர இங்கு விரும்புகின்றனர். நீங்கள் இங்கு வரும்பட்சத்தில் மல்லிகை அபிமானிகளை நேரில் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு ஏற்படுவதுடன், நேரில் சந்தாவையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பமாகவும் இது அமையும்.

மலையகத்தின் வாழ்த்துக்களை முன்னரே மலருக்குக் கூறி வைக்கின்றோம்.

ஹட்டன்,

க. முரளிதரன்

சோவியத் நாட்டில் குழந்தை எழுத்தாளர்கள்

'குழந்தைகளுக்காகக் குழந்தைகள்' என்பது, கரபோவ்ஸ்க் நகரில் அண்மையில் நிறுவப்பெற்றுள்ள 'அமுர்' பதிப்பகத்தின் கோட்பாடு. 'முக்கியமான வால் அறுவைச் சிகிச்சை' என்னும் திகில் நாவல், 'உலகில் எட்டாவது அதிசயம் அல்லது ஆரூவது பரிமாணத்தில் தித்திபுல்யா' என்னும் வேடிக்கையான விஞ்ஞானக் கற்பனை நாவல், இரண்டு உரைநடைப் படைப்புகள், இவை கப் ரோவ்ஸ்க் நகர பள்ளிச் சிறுமி, பதினைந்து வயதான ஒய்யா கோஸ் லாவா என்பவளின் படைப்புத் தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன, இந் நூலின் 0,000 பிரதிகள் விரைவில் விற்பனைக்கு வரும்.

'அமுர்' என்பது, சோவியத் நாட்டில் குழந்தைகளால் எழுதப்படும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கான முதலாவது பதிப்பகமாகும். குழந்தைகளுக்கான இதர பதிப்பகங்கள் சோவியத் நாட்டில் உள்ளன; ஆனால், வயது வந்தோரால் குழந்தைகளுக்காக எழுதப்படும் நூல்களை அவை வெளியிடுகின்றன. ஆனால், 'அமுர்' பதிப்பகமோ, 7 முதல் 17 வயதுள்ள இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையே வெளியிடுகிறது.

இன்று, 1990-ஆம் ஆண்டு வரையிலான வெளியீட்டுத் திட்டத்தை, 'அமுர்' பதிப்பகத்தின் இளம் ஆசிரியர் குழு வரைந்து கொண்டிருக்கிறது.

சோவியத் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கப்ரோவ்ஸ்க் களையின் ஆதரவில் நிறுவப்பெற்ற 'அமுர்' பதிப்பகம், இப்போது கப்ரோவ்ஸ்க் அலுமினிய கட்டிடச் சாதன ஆலையின் ஆதரவில் இயங்குகிறது.

'அமுர்' பதிப்பகத்திற்குச் சொந்தமாக கப்ரோவ்ஸ்க்கில் ஒரு புத்தகக்கடை உள்ளது. இதில் குழந்தைகளுக்கான சிற்றுண்டி நிலையமும் உள்ளது. அடுத்த ஆண்டு முதல், இளைஞர்களுக்கான நாளிதழ் ஒன்றை வெளியிட, 'அமுர்' பதிப்பகம் தீர்மானித்துள்ளது.

நதி ஊற்று

நமதரும் வாழ்வின்
வசந்தம் பறித்து
கொடுத்துயர் மேவி
இலையுதிர் காலமிது.

இருள் மூடிய துயர இரவில்
காற்று மறுத்த கரியபனைகள்
மெளனமாய் நின்றன
தலை விரித்து.
எனதரும் பக்களின்
இருப்பின் விதியடைத்து
மலையாய் முளைத்தது துயர்.

கிராமத்தின் உயிர்ப்பை,
குடித்த துப்பாக்கிகள் —
புதிதாய் முளைத்தவை
போதிமரங்கள்.

முகம் எரிந்து
உடல் சிதைந்து
உயிர்ப்பிழந்த முண்டமாய்
மானிடர் அழிந்தனர்.
இரத்தமும் சதையும்த
நாரிய வாழ்வாய்
வீதியில் முள் —
என்புகளும் மண்டையோடும்.

சுதந்திரம் எ பது
நமது இருப்பினை
எவரும் சிதைத்ததல்ல.
பாறையாய் எதையும்
சுமப்பதுமல்ல.
சுமைகளற்ற
சுயத்தின் பொருளை.

பாறையின் வெடிப்பில் —
ஊற்றெடுக்கும் நதி.

காற்று; நான்

காற்றின் நிறம்
அதன் சாயல்; பொருள் பற்றி
யார் அறிவார்?

காற்று
என்ன குறியாகவிருக்கும்?
அதன் சுவை என்ன
இவைபற்றி யாருக்குக் கவனம்?

மலரில் தழுவும் ஸ்பரிசத்தில்;
மையப் புள்ளியில்
கருவுற்றுச் சீறும் கோரப்பயலில்
காற்றின் குணம் நானறிவேன்.

தனிமையில்
அயல் பகைக்க மன அந்தரிப்பில்
காற்றின் துணையறிந்தேன்.
அதன் பாசையறிந்தேன்.

தடைகளற்ற சுதந்திரத்திரிதலில்
காற்றின் உள்ளம் உணர்ந்தேன்.

நான்
மெல்லக் கரைந்தேன்
காற்றில்.

எஸ். கருணாகரன்

தகுதி

பட்டப் படிப்பேதும்
படித்தறி யாப் பாரதியார்
இட்ட முடன் யாத்த
இனிய கவிதைகளே
பட்டப் பின் படிப்புக்கு
திறனாய்வு செய்வதற்கு
பாட நூல்.

தேடல்

அகத்தின் அழகே அறிவாம்
அவனியில் அதனைப்பெற நீ
வாசி வாசி வாசி
உலகமுன் முன்னே
தூசி தூசி தூசி

மட்டுவில் சி. சதாசிவம்

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதல்ல
எனது நோக்கம். கவையாளர்களு
டன் சம்பாஷிக்க, மனம் விட்
டுக் கதைக்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம்.
பரஸ்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒரு
வர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது
பொதுக் கருத்தை வாசகர்
தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு
நல்ல வாய்ப்பு இது. இளந் தலை
முறையினர் இந்தத் தளத்தை
நன்கு பயன்படுத்த முன்வருவது
அவர்களது இலக்கிய அறிவு
வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதுடன்
மல்லிகை வாசகர்களுக்கும் புதிய
தகவல்கள் கிடைக்க ஏதுவாகவும்
அமையும்.

தூண்டி

● பிறக்கப்போகும் 90-ல்
என்ன திட்டம்?

பரந்தன், ச. செல்வராஜர்

மலர் வெளியீட்டு விழாக்களை
யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு,
சென்னையில் நடத்துவது. சில
நூல்களை வெளியிடுவது, — அதில்
எனது சிறுகதைத் தொகுதியும்
அடங்கும் — பிரயாணம் செய்
வது. இதவே இன்றைய யோசனை
களாகும்.

● வெள்ளி விழா மலர் வேலை
சம்பந்தமாக நீங்கள் உணர்ச்சி
வசப்படுவதுண்டா?

மானிப்பாய், க. தெய்வேந்திரன்

உணர்ச்சி வசப்படுவது என்ப
தல்ல, தினசரி அது பற்றியே
யோசிக்கின்றேன். கனவுகளும்
அடிக்கடி காணுகின்றேன். பாரிய
வேலைதான். இருந்தாலும் நண
பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஒப்
பேற்றி விடுவேன்.

● நீங்கள் இப்பொழுது வியா
பார ரீதியாகச் சிந்திக்கிறீர்
கள் என ஒரு குற்றச் சாட்டுச்
சொல்லப் படுகின்றதே, இதற்
கான பதில் என்ன?

சங்கானை ம. சிவசம்பு

நாங்கள் வாழும் இந்தக்
காலம் முதலாளித்துவ சமூக
அமைப்புக் கொண்ட காலம்.
என்றைக்கு மல்லிகைக்கும், மல்
லிகைப் பந்தல் படைப்புக்களுக்
கும் விலை நிர்ணயம் செய்து
மார்க்கட்டுக்கு விற்பனைப் பண்ட
மாக அனுப்பி வைத்தேனோ
அன்றே நான் ஒரு வியாபாரி.
வாய் கிழிய இலட்சியம் பேசும்
சோம்பேறிக் கூட்டம் இலக்கி
யத்திற்காக நான் தினசரி கொடுக்
கும் விலையை உணரமுடியாது.
25-ஆண்டுகள் மல்லிகையின் வர
வைக் கொஞ்சம் நினைத்துப்
பாருங்கள்.

அதற்காக நான் செலவிட்ட உழைப்பின் விலையை இந்த மண்ணில் வேறெந்தச் சிருஷ்டியாளனுமே கொடுத்திருக்க முடியாது என்பதும் திண்ணம்.

● மணிவிழாக் கூட்ட பிறகு உங்களது செயல்களில் ஒரு வித நிதனம், மெருகு காணப்படுவதாகத் தெரிகிறதே. இதை நீங்கள் உணர்ந்துள்ளீர்களா?

கோப்பாய், எம். ஆர். ரேணுகா

வேலைப்பளு, சர்ச்சை, பிரயாணம், உழைப்பு இவைகள் மத்தியிலே உழன்று கொண்டிருக்கும் எனக்கு நேரமெங்கே கிடைக்கிறது, என்னைப்பற்றிச் சிந்திக்க? உங்களைப் போன்றவர்கள் சொன்னால் சரி.

● உங்களை நேரில் பார்த்தேன். உங்களைப்பற்றிப் பலர் எழுத்திலும் பேச்சிலும் சொன்ன தற்கு எதிர் மாறாக நேரில் மிக எளிமையாக இருக்கிறீர்கள், மனந் திறந்து கதைக்கிறீர்கள்; சிரிக்கிறீர்கள். எதை உண்மையாக நம்புவது?

கொழும்பு-6. ச. மோகனதாஸ்

எவர் என்னைப்பற்றி எப்படி எழுதுகின்றனர்; அல்லது கதைக்கின்றனர் என்பதைப் பற்றிப் பெரிதாக நாடுன்றும் அலட்டிக் கொள்பவனல்ல. மிக எளிமையாக நான் காட்சி தருவதாகச் சொன்னீர்கள். மற்றவர்களுக்காக அல்ல, நான் எனக்காகவே என்னைத் தயார்ப்படுத்தி வாழ்ந்து வருகின்றேன்.

● சென்ற இதழில் திருமண ஞாபகார்த்தமாக ஸஹானை அவர்களது சிறுகதையைப் பிரசுரித்துப் பரிசு வழங்கியிருந்தீர்கள். அவரது திருமணத்திற்கு வாழ்த்து அனுப்பினீர்களா?

பனை, க. இந்துராணி

அவரது திருமணம் நடந்த ஊர் கெக்கிராவ. திருமணத்திற்கு நேரில் சென்று வாழ்த்துத் தெரிவித்தேன்.

● கடதாசித் தட்டுப்பாடு பெரும் பாடாக உள்ளதே, அந்தச் சிரமத்தை எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

கிளிநொச்சி, சு. ஆதவன்

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் இந்த முறை பேப்பருக்காக ரொம்பச் சிரமப்பட்டு விட்டேன். அரசாங்கம் நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு ஒருகோட்டா முறையில் பேப்பர் தருவதுதான் நியாயம், முன்னர் அப்படி இருந்தது. 77-க்குப் பின்னர் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளைக் கவனிப்பார் யாருமில்லை.

● இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பது சம்பந்தமாக எந்த நிலையைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள்?

கண்டி, அ. தேவராஜா

முதலில் பொறுமையாக அவர்களது கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் படித்துப் பார்க்கின்றேன். சிலருக்குத் தமிழ் ஒழுங்காக எழுத வராது. அவைகளை நிராகரிக்கின்றேன். சிலரிடம் ஒரு வெளிச்சம் தென்படுவதுண்டு. அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகப் பிரசுரிக்கின்றேன். பலர் பக்கம் பக்கமாக எழுதி, நீண்ட கடிதமும் இணைத்து விடுகின்றனர். கடிதங்களை நான் முக்கியப்படுத்துவதில்லை. படைப்பில் தரம் இருந்தால் ஆதரவு தருகின்றேன்.

● கடந்த கால் நூற்றாண்டு மல்லிகை வரலாற்றில் உங்களுக்குத் திருப்தி உண்டா?

கொடிகாமம், எம். ரகுநாதன்

ரொம்பத் திருப்திப் படுகின்றேன். எத்தனையோ அன்புள்ளங்களை இவ்வரை தரிசித்து விட்டேன். நல்ல நண்பர்கள் எனக்குக் கிடைத்துள்ளனர். தரமான சுவைஞர்களை இனங்கட்டுவைத்துள்ளேன்.

● தமிழகத்திற்குச் சமீபத்தில் போகும் உத்தேசம் உண்டா? அங்கு உங்களுடைய பழைய நண்பர்களைச் சந்திப்பீர்களா?

சில்லாலை, ச. அன்றர்

இம்முறை சமீபகப்பயணம் ஒரு புதிய முறையில் நடைபெறும். வெள்ளி விழா மலர் வெளிவந்தவுடன் எனது தமிழகப் பயணம் இடம்பெறும். அங்கு சென்னையில் மல்லிகைக்கு நெருக்கமான பல இலக்கிய நெஞ்சங்களை ஒருங்கு கூட்டி அறிமுக விழா ஒன்றை நடத்த உத்தேசித்துள்ளேன். எனக்கு இது புதிய அநுபவம்.

● இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு நடத்தப்படும் எழுத்தாளர் பயிற்சி பட்டறைகள் பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

கைதடி, தி. உதயசிரி

எழுத்துப் பயிற்சியால் மாத்திரம் எழுத்தாளன் உருவாகிவிட மாட்டான். இலக்கியம் படைப்பது தொழில் நுட்ப சாதனங்களைக் கையாளும் வழிவகையானதல்ல. அது சிருஷ்டித்தத்துவம். ஒரு கலைஞன் கனக்குள் தானே உருவாகி வரவேண்டும். அவனது நெஞ்சில் ஒரு தணல் எந்த நேரமும் கொதிநிலையில் கனன்று கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை ஊதிப் பெருந் தீயாக வளர்ப்பதற்குப் புறச் சூழ்நிலைகள் வேலை. பட்டறைகள் இப்பயான நிறுபூத்துள்ள நெஞ்சங் கொண்டவர்களை இனங்கண்டு பிடித்து ஊக்குவித்தால் ஒரு வேளை பயன்கிடைக்கலாம்.

இருக்க வேண்டும். அதை ஊதிப் பெருந் தீயாக வளர்ப்பதற்குப் புறச் சூழ்நிலைகள் வேலை. பட்டறைகள் இப்பயான நிறுபூத்துள்ள நெஞ்சங் கொண்டவர்களை இனங்கண்டு பிடித்து ஊக்குவித்தால் ஒரு வேளை பயன்கிடைக்கலாம்.

● சோஷலிஸம் உலக அரங்கில் தோற்றுப் போய் விடுமா?

சுன்குமை, க. சிவயோகன்

சோஷலிஸம் ஒரு தத்துவம் மாத்திரமல்ல; அது ஒரு விஞ்ஞானம்; சமூக விஞ்ஞானம்! விஞ்ஞானம் காலக் கிரமத்தில் அநுபவங்களின் ஆளுமையால் செழுமையும் புதுப் புதுக் கண்டு பிடிப்புக்களும் காணாமே தவிர, தேய்ந்து ஒழிந்து போகாது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இன்று நடைபெறும் சம்பவங்களைப் படித்து நீங்கள் பீதியடைந்திருப்பது தெரிகின்றது. சோஷலிஸம் தோல்வி அடையும் என்றால் ஹிட்லரிடம் தோல்வி கண்டிருக்க வேண்டும். — காணவில்லையே! மாறாக உலகப் பாஸிஸத்தை லேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் அகழ்ந்தெடுத்து ஓரங்கடம்மயது சோவியத் யூனியன். நிலபானிய சமூக அமைப்பு உடைத் தெறியப்பட்டு முதலாளித்துவம் தோன்றியது. அந்த முகலாளித்துவத்தை முறியடித்துச் சோஷலிஸம் வெற்றி பெறும். இது சமூக விஞ்ஞானப் பரிணாம வளர்ச்சி.

புதிய அநுபவம் ஒன்றைச் சொல்ல முடியுமா?

திருமலை, எம். ரவிந்திரன்

சோவியத் யூனியனுக்குப்
பாயிருந்த சமயம் நடந்த ஒரு
சம்பவம். நான் தங்கியிருந்த
ஹோட்டலில் எமக்கு உணவு
பரிமாற்றினார்கள். பல சேர்த்த
வர்கள் சாப்பிடும் பரந்த தள
மது. ஐரோப்பியச் சாப்பாட்டு
வகை; காலை, மத்தியானம்,
இரவு எல்லாம் சாப்பிடும் உப
கரணங்களாக, கரண்டி, கத்தி
வைக்கப்பட்டிருந்தன. எனக்கோ
புதுப் பழக்கம். முன்னர் பின்னர்
கரண்டி கத்து பாவித்துச் சாப்
பிட்டுப் பழக்கமில்லை. சுற்றி
இருந்தவர்கள் வெகு நாசக்காக,
நாகரிகமான முறையில் கரண்டி
முள்ளால் சாப்பிட்டனர்.
எனக்கோ கைகள் நடுங்கின.
பீங்கானில் சத்தம் கேட்டது.
அப்படிச் சத்தம் கேட்பது பண்
பல்ல என்பதும் எனக்குத் தெரி
யும். என்ன செய்வதென்றே புரிய
வில்லை. பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு
வந்தேன். முள்ளைக் கரண்டியால்
அமத்திப் பிடித்துக் கத்தியால்
உணவு வகைகளை வெட்டிவிட்டு,
அங்கு மிங்கும் திரும்பிப் பார்த்
தேன். யாரும் என்னைக் கவ
னிக்கவில்லை என்பதை நிதானித்து
விட்டு, கையால் எடுத்து 'அவக்'
கென வாய்க்குள் திணித்துக்
கொள்வேன்.

எனது அவஸ்தையை, எனது
மொழிபெயர்ப்பாளர் பேராசிரி
யர் அலெக்ஸாண்டர் துபினான்ஸ்

இச் சஞ்சிகை 234 டி, காங்கேசந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்
முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக்
ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீலங்கா அச்ச
கத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கியிடம் ஒரு நாள் விவரித்தேன்.
அவர் அதன்பிறகு உணவு வகை
களை எனது அறைக்கே வரவழைத்
துக் கத்தி, கரண்டிகளைப் பிடித்
தும் விதம், சாப்பிட்ட பின்னர்
அவைகளை வைக்கும் முறை
பேன்றவைகளை எனக்குக் கற்
றுத் தந்தார்.

இனிமேல் அப்படியொரு
ஐரோப்பிய பயணம் சித்தித்தால்
'புகுந்து விளையாடி' விடுவேன்.

● நான் தொடர்ந்து தூண்டில்
பக்கம் படித்து வருகிறேன்.
பல புதிய புதிய தகவல்களைக் கூறு
கின்றீர்கள். தகவல்களை அறியும்
போது புதிய விளக்கங்களும்
கிடைக்கின்றன. அப்படிப் புதிய
தகவல்கள் ஏதாவது சொல்ல
முடியுமா?

வவுனியா, ஆர். நடராஜா

சமீபத்தில் அண்ணாமலைப்
பல்கலைக் கழகம் கௌரவ
டாக்டர் பட்டத்தைப் பலருக்கு
அளித்ததுத் தன்னைத் தானே
கௌரவித்துக் கொண்டது.
அப்படிப் பட்டமளித்துச் சிறப்
பிக்கப்பட்டவர்களில் பாடகர்
ஜேகதாஸும் ஒருவர், படித்துப்
பார்த்தபொழுது நானு பல்கலைக்
கழகங்களையும் எண்ணிப் பார்க்க
என் மனசு ஒரு கணம் தூண்டி
யது.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR

NEEDS

Wholesale & Retail

Dial : 26587

TO

E. SITAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET.

COLOMBO-11.

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.J.75/NEWS/89

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

Phone: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

138, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.